١١ - كتاب الجهاد
11. జిహాద్ ప్రకరణం

234వ అధ్యాయం

٢٣٤- باب فضل الجهاد

జిహాద్ ఘనత

قَالَ اللهُ تَعَالَى: ﴿ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴾ [التوبة: ٣٦] وَقَالَ تَعَالَى: ﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ [البقرة: ٢١٦] وقَالَ تَعالى: ﴿ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ [التوبة: ٤١] وقَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ [التوبة: ١١١] وقَالَ اللهُ تَعالى: ﴿ لَّا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

దివ్యఖుర్‌ఆన్‌లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు: "బహుదైవారాధకులు కలసికట్టుగా మీతో ఎలా పోరాడుతున్నారో అలాగే మీరు కూడా సమైక్యమయి సంఘటితంగా వారిని ఎదుర్కోండి. అల్లాహ్ భయభక్తులు కలవారితోనే ఉంటాడని తెలుసుకోవాలి." *(తౌబా: 36)*

"మీరు విధిగా యుద్ధం చేయాలని ఆజ్ఞ అయింది. కాని అది మీకు రుచించటం లేదు. ఒక విషయం మీకు నచ్చకపోవచ్చు. కాని అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉండవచ్చు. అలాగే ఒక విషయం మీకు నచ్చవచ్చు. కాని అందులోనే మీకు హాని ఉండవచ్చు. (మంచీ చెడులు) దేవునికే బాగా తెలుసు. మీకు తెలియదు." *(అల్ బఖర: 216)*

"బయలుదేరండి తేలికగానైనా, భారంగానైనా సరే; దైవమార్గంలో ధనప్రాణాలొడ్డి పోరాడండి. మీరు విషయం గ్రహిస్తే అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉంది." *(అత్ తౌబా: 41)*

"దేవుడు విశ్వాసుల నుండి ధన ప్రాణాలను కొనుగోలు చేశాడు. వాటికి బదులుగా వారికోసం స్వర్గం సిద్ధపరచి ఉంచాడు. వారు దైవమార్గంలో పోరాడుతూ హతమవుతారు. లేక హతమార్చబడతారు. (వారికి స్వర్గప్రాప్తి కలుగుతుందని) తౌరాత్‌లో, ఇన్జీల్‌లో, ఖుర్‌ఆన్‌లో వాగ్దానం

ఉంది. దాన్ని నెరవేర్చే బాధ్యత దేవునిపై ఉంది. వాగ్దానం నెరవేర్చటంలో దేవుణ్ణి మించిన వారెవరుంటారు? కనుక దేవునితో మీరు చేసుకున్న ఈ వ్యాపార ఒప్పందం పట్ల ఆనందోత్సవాలు జరుపుకోండి. ఇదే ఘనవిజయం, గొప్ప సాఫల్యం." *(అత్ తౌబా: 111)*

"విశ్వాసుల్లో ఎలాంటి బలమైన కారణం లేకుండా ఇంట్లో ఉండిపోయేవారు, దైవ మార్గంలో ధనప్రాణాలు త్యజించి పోరాడేవారు - ఉభయులూ సమానులు కాలేరు. ఇంట్లో ఉండిపోయేవారికన్నా ధనప్రాణాలతో పోరాడే వారికి దేవుడు గొప్ప హోదా, ఔన్నత్యాలు ప్రసాదిస్తాడు. శ్రేయోశుభాలకు సంబంధించిన దైవవాగ్దానం మటుకు అందరికీ వర్తిస్తుంది. కాని ప్రతిఫలం రీత్యా ఇంట్లో ఉండిపోయేవారి కన్నా దైవమార్గంలో పోరాడేవారికి దేవుడు ఎక్కువ ఔన్నత్యభాగ్యం ప్రసాదిస్తాడు. (అంటే) దేవుని దగ్గర అంతస్థులలో, మన్నింపులో, (దైవ) కారుణ్యంలో ఔన్నత్యం లభిస్తుందన్నమాట. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు." *(అన్నిసా: 95-96)*

"విశ్వాసులారా! మిమ్మల్ని దుర్భరమైన (నరక) యాతనల నుండి కాపాడగలిగే వ్యాపార పద్ధతిని గురించి మీకు తెలుపమంటారా? మీరు మనస్ఫూర్తిగా దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించి ధనప్రాణాలొడ్డి దైవమార్గంలో పోరాడండి. మీరు విషయం గ్రహించగలిగితే అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉంది. (ఈ ఆదేశాన్ని గనక పాటిస్తే) దేవుడు మీ తప్పుల్ని క్షమించి మిమ్మల్ని సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గ వనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. ఆ శాశ్వత స్వర్గవనాలలో మీకు అద్భుతమైన నివాస గృహాలను ప్రసాదిస్తాడు. ఇదే గొప్ప విజయం.

غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴾ [النساء: ٩٥، ٩٦] وقال تعالى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الصف: ١٠-١٣]
والآياتُ في الباب كثيرةٌ مشهورةٌ.

అదీగాక మీరు కోరుతున్న ఇతర వస్తువులు కూడా ఆయన మీకు అనుగ్రహిస్తాడు. అదే దేవుని సహాయం. త్వరలోనే లభించనున్న విజయం. ప్రవక్తా! విశ్వాసులకు ఈ శుభవార్త అందజెయ్యి." ***(అస్సఫ్: 10-13)***

ఈ అధ్యాయానికి సంబంధించిన సుప్రసిద్ధ సూక్తులు ఇంకా చాలా ఉన్నాయి.

ముఖ్యాంశాలు

పైన పేర్కొనబడిన ఆయతులన్నీ జిహాద్‌కు సంబంధించినవి. వీటి ద్వారా విశ్వాసుల్ని జిహాద్ కోసం పురికొల్పటం జరిగింది. జిహాద్ వల్ల ఇహలోకంలో, పరలోకంలోనూ ఎలాంటి ప్రయోజనాలు కల్గుతాయో కూడా వివరించటం జరిగింది. అంచేత ఎప్పుడయినా, ఎక్కడయినా దైవవిరోధులతో యుద్ధం చేయవలసిన పరిస్థితులు ఆసన్నమయితే ముస్లింలు వెనుకంజ వేయరాదు. ఇస్లాం ఔన్నత్యం, ముస్లింల గౌరవప్రతిష్ఠలు జిహాద్‌లోనే ఉమిడి ఉన్నాయన్న సంగతిని వారు గ్రహించాలి. ముస్లింలు ధర్మయుద్ధ పతాకాన్ని ఎగురవేసినన్నాళ్ళూ ప్రపంచంలో నలువైపులా వారి కీర్తిప్రతిష్ఠలు ఇనుమడించాయి. వారి సంస్కృతీ నాగరికతలు ప్రపంచమంతటా చెలామణి అయ్యాయి. కాని ఎప్పుడయితే ముస్లింలు అత్యంత ప్రధానమైన జిహాద్ విధిని విస్మరించారో అప్పట్నుంచే వారికి అవమానాలు మొదలయ్యాయి. నిరుపమాన ముస్లిం సంస్కృతిని ప్రపంచ ప్రజలు ఎంతో చులకనభావంతో చూడటం మొదలుపెట్టారు.

నేడు ప్రపంచంలో ముస్లింలు ధక్కామొక్కీలు తింటూ బ్రతుకుతున్నారు. ఒకప్పుడు ప్రపంచాన్ని ఏలిన తమ సంస్కృతిని తాము స్వయంగా నిర్లక్ష్యం చేసుకుంటున్నారు. దాన్ని అదనుగా చేసుకొని వైరిజాతులు ముస్లిం సంస్కృతిని సమూలంగా తుడిచి పెట్టాలని చూస్తున్నాయి. నేడు యావత్తు ముస్లిం సమాజం అవమానాలు, పరాభవాల వెల్లువలో కొట్టుకు పోతోంది. అయినప్పటికీ ముస్లింలు అందులో నుండి బయటపడటానికిగాని, తమ పూర్వపు వైభవాన్ని తిరిగి సంపాదించుకోవటానికిగాని ఎలాంటి ప్రయత్నాలూ చేయటం లేదు. దానికి కారణాలు కూడా లేకపోలేదు. దానికోసం ఎంతో శ్రమపడాల్సి వస్తుంది. వ్యయప్రయాస లకు ఓర్చుకోవలసి వస్తుంది. ఎండనకా, వాననకా ఎల్లప్పుడూ ధర్మంకోసం పాటుపడవలసి వస్తుంది. అవసరమైతే తమ ధనప్రాణాలను సయితం ధర్మోన్నతి కోసం ధారపోయవలసి ఉంటుంది. కాని సౌలభ్యాలకు అలవాటుపడి, విలాసాల వలలో చిక్కుకున్న నేటి ముస్లిం సమాజం ఈ పనులు చేయటానికి సిద్ధంగా లేదు. అలాగే ముస్లిం దేశాల ప్రభుత్వాలు కూడా ఎలాంటి పౌరుషం లేకుండా వెధవాయి పాత్రను పోషిస్తున్నాయి. ఇంకా చెప్పాలంటే స్వయంగా ముస్లిం దేశాలే ఇస్లాం పట్ల శత్రుత్వాన్ని పెంచుకుంటున్నాయి. అందుకే దైవవిరోధుల ఆగడాలకు అడ్డూ ఆపూ లేకుండా పోతోంది. వారు ముస్లింల జీవితాలను దుర్భరం చేస్తున్నారు. వాళ్ళ నోళ్ళను నొక్కిపెడుతున్నారు. ఇంత జరుగుతున్నా కూడా నేడు ముస్లిం సమాజం నిమ్మకు

నీరెత్తినట్లు చూస్తూ ఊరుకుంటున్నదేకాని కనీసం ఆత్మరక్షణ కోసం కూడా ఎలాంటి ప్రయత్నాలు చేయటం లేదు. ఒకవైపు జియోనిస్టు లాబీలు, క్రైస్తవ శక్తులు తమ కుయుక్తులతో, కుటిల పన్నాగాలతో ఇస్లాం పునాదుల్ని పెకిలించటానికి ప్రయత్నిస్తుంటే మరో వైపు ముస్లిం దేశాల అధినేతలు భోగమేరా జీవితమంటూ జల్సాలు చేసుకుంటున్నారు. అంతేకాదు, యూదక్రైస్తవ శక్తులకు దాసోహమంటూ తమ దేశాల్లో మిగిలివున్న ఇస్లామీయ చిహ్నాలను కూడా రూపుమాపటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఇలాంటి ఉపద్రవభరితమైన పరిస్థితుల్లో మొత్తం ప్రపంచంలో వ్రేళ్ళపై లెక్కించగల కొన్ని సంస్థలు, సంఘాలు మాత్రమే ఇస్లాం ధర్మ ఔన్నత్యం కోసం విడివిడిగా ప్రయత్నాలు జరుపుతున్నాయి. కాని అంతర్జాతీయ దైవవిరోధులందరూ జట్టుకట్టి తమ శక్తియుక్తులన్నిటినీ కూడగట్టుకొని రంగంలోకి దిగినప్పుడు వారిని ఎదుర్కోవటానికి ఈ కొన్ని సంస్థలు ఏం చేయగలవు? అయితే "దేవుడు తలచుకుంటే ఈ కొన్నిసంస్థలే ధర్మవిరోధ శక్తుల పీచమణచ గలవు. ఆయన చిన్నచిన్న అబాబీల్ పక్షులతో ఏనుగుల సైన్యాలను సయితం మట్టికరిపించ గలడు. ముస్లింలు తమ కండబలంతో కొండల్ని కూడా పిండిచేయగలరు" అని మీరనవచ్చు. కాని అవన్నీ దేవుని మహిమలు. దేవుడు తాను తలచినప్పుడే వాటిని ఉనికిలోకి తెస్తాడు. ఆ మహిమల కోసం-నిర్లిప్తంగా- ఎదురు చూస్తూ, గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ కూర్చోవట మయితే, సమంజసం కాదుకదా! ఎవరో వస్తారని, ఏదో చేస్తారని ఎదురు చూసి మోసపోయే బదులు ముస్లింలు తమంతట తాము వ్యక్తిగతంగా, సామూహికంగా ధర్మోన్నతి కోసం పాటుపడాలి.

وأمّا الأحاديثُ في فضلِ الجهادِ فأكثرُ من أنْ تُحصَرَ، فمِنْ ذٰلكَ:

జిహాద్ గొప్పదనానికి సంబంధించిన హదీసులు కూడా లెక్కలేనన్నివి ఉన్నాయి. వాటిలో కొన్నిటిని క్రింద పేర్కొనటం జరుగుతోంది.

١٢٨٦ - عَنْ أبي هُريرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: سُئِلَ رسولُ الله ﷺ: أيُّ الأعمالِ أفضلُ؟ قالَ: «إيمانٌ باللهِ ورَسولِهِ» قِيلَ: ثمّ مَاذَا؟ قَالَ: «الجِهادُ في سبيلِ اللهِ» قِيلَ: ثمَّ ماذا؟ قالَ: «حَجٌّ مَبْرُورٌ» متفقٌ عليهِ.

1286. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం)ను అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ఆచరణ ఏదని అడగటం జరిగింది. అందుకాయన దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను విశ్వసించటం అని చెప్పారు. ఆ తర్వాత ఏది అని అడిగితే, 'దైవమార్గంలో జిహాద్ చేయటం' అని చెప్పారు. ఆ తర్వాత ఏదని అడిగితే, అప్పుడాయన, 'హజ్జె మబ్రూర్ (స్వీకృతికి నోచుకున్న హజ్‌యాత్ర)' అని సమాధానమిచ్చారు.

(బుఖారీ-ముస్లిం)

ముఖ్యాంశాలు

1) ఈ హదీసు ఇంతకుముందు మూడో అధ్యాయంలో కూడా వచ్చింది. ఈ సందర్భంగా మనం గమనించవలసిన విషయమేమిటంటే వివిధ హదీసుల్లో వివిధ రకాల కర్మల్ని, ఆచరణల్ని శ్రేష్ఠమైనవిగా పేర్కొనటం జరిగింది. ఒక హదీసులో దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను విశ్వసించటం శ్రేష్ఠమైన ఆచరణగా పేర్కొనబడితే మరో హదీసులో బీదసాదలకు అన్నం పెట్టడం శ్రేష్టమైన ఆచరణగా పరిగణించబడింది. ఇంకో హదీసులో తోటి ముస్లింలను బాధించకుండా ఉండటం అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ఆచరణగా చెప్పబడింది. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ఒకే ప్రశ్నకు వేర్వేరు సమాధానాలివ్వటానికి అనేక కారణాలున్నాయి. ఆయన పరిస్థితి, సందర్భాన్నిబట్టి ఆదేశాలిచ్చేవారు. ఒక్కోసారి ఎదుటి వ్యక్తి మనస్తత్వాన్ని, నైతిక స్థితిని దృష్టిలో పెట్టుకొని కూడా ఆయన సమాధానాలిచ్చేవారు.

2) నిఘంటువు పరంగా 'హజ్' అంటే ఎక్కడికయినా వెళ్ళటానికి నిశ్చయించుకోవటం అని అర్థం. షరీఅత్‌లో హజ్‌యాత్రా విధులను నిర్వర్తించే ఉద్దేశ్యంతో దైవగృహమైన కాబా దగ్గరకు వెళ్ళటానికి నిశ్చయించుకోవటాన్ని 'హజ్' అంటారు. 'మబ్రూర్' అనే పదం బిర్ర్ అనే మూలపదం నుండి వచ్చింది. బిర్ర్ అంటే విధేయత చూపటం అని అర్థం. ఎలాంటి అవిధేయతకు, పాపకార్యానికీ పాల్పకుండా చిత్తశుద్ధితో చేయబడిన హజ్‌యాత్ర అని ఇక్కడ దానిభావం.

١٢٨٧ - وَعَنِ ابنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ! أَيُّ العَمَلِ أَحَبُّ إِلى اللهِ تَعَالَى؟ قَالَ: «الصَّلاةُ عَلى وَقْتِهَا» قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «بِرُّ الوَالِدَيْنِ» قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «الجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللهِ» متفقٌ عليهِ.

1287. హజ్రత్ ఇబ్నె మస్‌వూద్ (రజి) కథనం: ఓసారి నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను అడిగాను- "దేవునికి అత్యంత ప్రియమైన ఆచరణ ఏది?" అని. అందుకాయన 'వేళకు నమాజ్ చేయటం' అని చెప్పారు. నేను "ఆ తర్వాత ఏది?" అని అడిగాను 'తల్లి దండ్రుల పట్ల ఉత్తమంగా వ్యవహరించటం' అని చెప్పారు. నేను మళ్ళీ, 'ఆ తర్వాత ఏది?' అని అడిగాను. అందుకాయన 'దైవమార్గంలో జిహాద్ చేయటం' అని సమాధానమిచ్చారు.

(బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని విశ్వాస ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసు గురించి ఇమామ్ ఖుర్తుబీ (రహ్మాలై) ఇలా వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు: నమాజ్ ఏమంత కష్టమైన పనికాదు. పైగా నమాజ్ చేస్తే చాలా పుణ్యం లభిస్తుంది. ఈ విషయం తెలిసి కూడా ఎవరయినా ఏ కారణమూ లేకుండా వేళకు నమాజ్ చేయకుండా ఎగవేస్తే, అలాంటి మనిషి ఇతర మంచిపనులయినా చేస్తాడని మనం ఆశించలేము. అదే విధంగా తల్లిదండ్రులకు తన మీద అందరికంటే ఎక్కువ హక్కు ఉంటుందని తెలిసికూడా వారిపట్ల మంచిగా మెలగనివాడు ఇతరులపట్ల మంచిగా మెలుగుతాడన్న నమ్మకం ఏముంటుంది? అలాగే ధర్మవిరోధులు ఇస్లాం పట్ల శత్రుత్వానికి పూనుకున్నప్పుడు వారితో యుద్ధం చేయటానికి వెనుకంజ వేసినవాడు సమాజంలో జరిగే పాపకార్యాలకు, అకృత్యాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతాడన్న నమ్మకం ఏమిటి? (ఇబ్నె అల్లాన్).

١٢٨٨ - وَعَنْ أَبي ذَرٍّ رَضِيَ الله عنهُ قَالَ: قُلْتُ يا رَسُولَ اللهِ! أَيُّ العَمَلِ أَفضَلُ؟ قَالَ: «الإِيمَانُ بِاللهِ، وَالجِهَادُ في سَبِيلِهِ» مُتفقٌ عليهِ.

1288. హజ్రత్ అబూ జర్ (రజి) కథనం: నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను, '(కర్మల్లో) ఏ కర్మ గొప్పది?' అని అడిగాను. అందుకాయన సమాధానమిస్తూ, 'అల్లాహ్‌ను విశ్వసించటం, ఆయన మార్గంలో జిహాద్ చేయటం' అని అన్నారు. (బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని బానిస విమోచన ప్రకరణం- సహీహ్ ముస్లింలోని విశ్వాస ప్రకరణం)

١٢٨٩ - وَعَنْ أَنَس رَضِيَ اللهُ عنهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «لَغَدْوَةٌ في سَبِيلِ اللهِ، أَوْ رَوْحَةٌ، خَيْرٌ مِن الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا» متفقٌ عليهِ.

1289. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: ఒక ఉదయం పూటగాని లేదా ఓ సాయంత్రం వేళగాని దైవమార్గంలో నడిస్తే (అందుకు లభించే పుణ్యం) మొత్తం ప్రపంచం, ఇంకా అందులో ఉన్న వాటన్నిటికంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. (బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని విశ్వాస ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

హదీసు మూలంలో 'గద్వతున్' మరియు 'రౌహతున్' అనే పదాలు ఉపయోగించబడ్డాయి. ఉదయం పూటగాని, సాయంత్రం పూటగాని నడవటం అని ఆ పదాలకు అర్థం. ఇక్కడ అవి దైవమార్గంలో పోరాటం చేసే ఉద్దేశ్యంతో నడవటం అనే అర్థంలో వాడబడ్డాయి. ఈ ప్రపంచం, ఇందులో ఉన్న సకల ఐశ్వర్యాలు, సిరిసంపదలన్నీ కూడా ఏదో ఒకనాడు నశించి పోయేవే. కాని దైవమార్గంలో చేయబడిన ఆ సత్కర్మ మాత్రం ఎన్నటికీ నశించిపోకుండా ఉంటుంది. అందుకే ఆ కర్మ యావత్ప్రపంచం, ప్రపంచంలో ఉన్న వస్తువులన్నింటి కంటే శ్రేష్ఠమైనదని చెప్పటం జరిగింది.

١٢٩٠ ـ وَعَنْ أَبي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى رَجُلٌ رَسُولَ اللهِ ﷺ، فَقَالَ: أَيُّ النَّاسِ أَفضَلُ؟ قَالَ: «مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ في سَبيلِ اللهِ» قال: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «مُؤْمِنٌ في شِعْبٍ مِنَ الشِّعَابِ يَعْبُدُ اللهَ، وَيَدَعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ» متفقٌ عليهِ.

1290. హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుద్రీ (రజి) కథనం: ఒక వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వచ్చి ఆయన్ని, 'ప్రజలందరిలోకెల్లా ఉత్తముడెవడు?' అని అడిగాడు. అందుకాయన సమాధానమిస్తూ, 'దైవమార్గంలో తన ధనప్రాణాలతో సహా పోరాడే విశ్వాసి' అని చెప్పారు. ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ, 'ఆ తర్వాత ఉత్తముడు ఎవడు?' అని అడిగాడు. అందుకాయన, 'ఏదయినా పర్వత కనుమల్లోకెళ్ళి దేవుణ్ణి ఆరాధించుకుంటూ ప్రజలకు తనవల్ల కీడు కలగకుండా జాగ్రత్తపడే వ్యక్తి' అని చెప్పారు. (బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసు ఇంతకుముందు 'బాబుల్ అజ్‌లా'లో కూడా వచ్చింది. దీని ద్వారా బోధపడేదేమిటంటే జనవాసాల్లో కల్లోల భరితమైన వాతావరణం నెలకొని ఉండి, ధర్మాన్ని ఆచరించటమే కష్టమైపోయినప్పుడు ప్రజలు తమ ధర్మాన్ని, విశ్వాసాలను కాపాడుకోవటం కోసం, ధర్మాదేశాలను నెరవేర్చటం కోసం జనవాసాలకు దూరంగా కొండల్లో, అడవుల్లోకెళ్ళి నివసించటం మంచిది. కల్లోల పరిస్థితుల్లో అది కూడా గొప్ప కర్మగానే పరిగణించబడుతుంది.

1291. హజ్రత్ సహ్లా బిన్ సాద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: దేవుని మార్గం లో (ఇస్లామీయ రాజ్య) సరిహద్దు మీద ఒకరోజు కాపలా కాయటం (వల్ల లభించే పుణ్యం) మొత్తం ప్రపంచం, ప్రపంచంలో ఉన్న వస్తువులన్నిటికంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. మీలో ఎవరి కయినా స్వర్గంలో ఒక కొరడా (పొడ వంత) స్థలం లభించటం (కూడా చాలా గొప్ప విషయమే. ఎందుకంటే అది) మొత్తం ప్రపంచం, ప్రపంచంలో ఉన్న వస్తువులన్నిటికంటే ఎంతో శ్రేష్ఠ మైనది. అదే విధంగా ఒక ఉద యమో లేక ఒక సాయంత్రమో దాసుడు దైవమార్గంలో (జిహాద్ నిమిత్తం) నడవటం కూడా మొత్తం ప్రపంచం ఇంకా అందులో ఉన్న వస్తువులన్నిటికంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది.

(బుఖారీ-ముస్లిం)

١٢٩١ ـ وَعَنْ سَهْلِ بنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «رِباطُ يَوْمٍ في سَبِيلِ اللهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا، وَمَوْضِعُ سَوْطِ أَحَدِكُمْ مِنَ الجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا، والرَّوْحَةُ يَرُوحُها العَبْدُ في سَبِيلِ اللهِ تَعَالى، أَوِ الغَدْوَةُ، خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا» متفقٌ عليه.

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని నాయకత్వ ప్రకరణం)

1292. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచిస్తుండగా తాను విన్నానని హజ్రత్ సల్మాన్ (రజి) తెలియజేశారు: సరిహద్దు మీద ఒక పగలు ఒక రేయి కాపలా కాయటం, ఒక నెలపాటు ఉపవాసాలు పాటించటం మరియు రాత్రిళ్ళు జాగారం చేసి నమాజులు

١٢٩٢ ـ وَعَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «رِباطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ، وَإِنْ مَاتَ فِيهِ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذي كَانَ يَعْمَلُ، وَأُجْرِيَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ، وَأَمِنَ الفَتَّانَ» رواهُ مُسلمٌ.

చేయడం కన్నా గొప్ప పని. ఒకవేళ ఆ విధంగా కాపలా కాసేవాడు గనక ఆ సమయంలో మరణిస్తే, అంతవరకూ అతను చేస్తూ ఉండిన సత్కార్యం, ఆపై కూడా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. (అంటే అతనికి దాని పుణ్యం చేరుతూ ఉంటుంది). అతనికి తన (స్వర్గ) ఉపాధి కూడా లభించటం మొదలవుతుంది. (అంతేకాదు) అతను పరీక్షకు గురిచేసేవారి నుండి కూడా సురక్షితంగా ఉంటాడు. *(ముస్లిం)*

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఏ ధర్మ యోధుడయినా ఇస్లామీయ రాజ్యసరిహద్దు మీద కాపలా కాస్తూ మరణిస్తే, అతను సహజ మరణానికి గుర్రైనా లేక శత్రువుల చేత చంపబడినా సరే; తన జీవితంలో చేసుకున్న సత్కర్మల మూలంగా ప్రళయం వరకూ అతని కర్మల జాబితాలో పుణ్యాలు వ్రాయబడుతూనే ఉంటాయి. అంతేకాదు ఇతర అమరవీరుల (షహీదుల)కు మాదిరిగా ఇతనికి కూడా స్వర్గం నుండి ఆహారం లభిస్తూ ఉంటుంది.

ఇకపోతే పరీక్షకు గురిచేసేవారంటే సమాధిలో మృతుణ్ణి ప్రశ్నలడిగే దైవదూతలన్నమాట. నిజానికి దైవదూతలు అడిగే ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పటం కూడా ఓ పెద్ద పరీక్షే. మరణించిన ప్రతి మనిషీ ఆ పరీక్షకు గురికావలసి ఉంటుంది. అయితే విశ్వాసులు మాత్రం ఆ దశను చాలా సులభంగా దాటుకొని వెళ్లిపోతారు. దైవకృపతో వారు ఆ దైవదూతలకు సరైన సమాధానం చెప్పగలుగుతారు.

1293. హజ్రత్ ఫజాలా బిన్ ఉబైద్ (రజి)కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: మరణించిన ప్రతి మనిషి ఆచరణల పరంపర అతని మరణంతోనే ముగిసిపోతుంది. కాని దైవమార్గంలో సరిహద్దు మీద

١٢٩٣ - وعَنْ فَضَالَةَ بنِ عُبَيْدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ مَيِّتٍ يُخْتَمُ عَلى عَمَلِهِ إِلَّا المُرَابِطَ في سَبِيلِ اللهِ؛ فَإِنَّهُ يَنْمِي لَهُ عَمَلُهُ إِلى يَوْمِ القِيَامَةِ، وَيُؤَمَّنُ من فِتْنَةِ القَبْرِ» رواهُ أبو

داود، والترمذيُّ وقَالَ: حديثٌ حَسَنٌ صحيحٌ.

కాపలా కాసే యోధుని ఆచరణలు మాత్రం ప్రళయం వరకూ కొనసాగుతాయి (అప్పటివరకూ అతనికి వాటి పుణ్యం లభిస్తునే ఉంటుంది). ఇంకా అతను సమాధి పరీక్షల నుండి కూడా సురక్షితంగా ఉంటాడు.

(అబూదావూద్, తిర్మిజీ-హసన్, సహీహ్)

(సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం - సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ ఘనత అధ్యాయాలు)

١٢٩٤ ـ وَعَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «رِباطُ يَوْمٍ في سَبِيلِ اللهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ يَوْمٍ فِيما سِوَاهُ مِنَ المَنَازِلِ» رواهُ الترمذيُّ وقَالَ: حديثٌ حَسَنٌ صَحيحٌ.

1294. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచిస్తుండగా తాను విన్నానని హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజి) తెలియజేశారు: దైవ మార్గంలో సరిహద్దు మీద ఒకరోజు కాపలా కాయటం ఇతరచోట్ల వెయ్యి రోజులు కాపలా కాయటం కంటే చాలా గొప్ప పని.

(తిర్మిజీ-హసన్-సహీహ్)

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ ఘనత అధ్యాయం)

١٢٩٥ ـ وَعَنْ أَبي هُريرةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رسولُ اللهِ ﷺ: «تَضَمَّنَ اللهُ لِمَنْ خَرَجَ في سَبِيلِه، : لا يُخْرِجُهُ إلَّا جِهَادٌ في سَبِيلي، وَإيمانٌ بي وَتَصْدِيقٌ بِرُسُلي؛ فهوَ ضامنٌ عليَّ أن أُدخِلَهُ

1295. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: తన మార్గంలో (యుద్ధం చేసే ఉద్దేశ్యంతో) బయలుదేరే వ్యక్తి బాధ్యతను (స్వయంగా) దేవుడే తీసుకుంటున్నాడు. ఆయన ఇలా అంటున్నాడు: "ఈ దాసుడు నా మార్గంలో జిహాద్ చేయాలన్న ఉద్దేశ్యంతో నా మీద విశ్వాసంతో,

الجَنَّةَ، أَوْ أُرْجِعَهُ إِلى مَنْزِلِهِ الَّذي خَرَجَ مِنْهُ بما نَالَ مِنْ أَجْرٍ، أَوْ غَنِيمَةٍ. وَالَّذي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ ما مِنْ كَلْمٍ يُكْلَمُ في سَبيلِ اللهِ إِلَّا جاءَ يَوْمَ القِيامَةِ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ كُلِمَ: لَوْنُهُ لَوْنُ دَمٍ، وَرِيحُهُ رِيحُ مِسْكٍ. وَالَّذي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلى المُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلافَ سَرِيَّةٍ تَغْزُو في سَبيلِ اللهِ أَبَداً، وَلكِنْ لا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمِلَهُمْ وَلا يَجِدُونَ سَعَةً، وَيَشُقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفوا عَنِّي. وَالَّذي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوَدِدْتُ أَن أَغْزُوَ في سَبيلِ اللهِ، فَأُقْتَلَ، ثُمَّ أَغْزُوَ، فَأُقْتَلَ، ثُمَّ أَغْزُوَ فَأُقْتَلَ» رواهُ مُسلمٌ وروى البخاريُّ بَعْضَهُ. «الكَلْمُ»: الجرحُ.

ఇంకా నా ప్రవక్తల్ని ధృవీకరించినందువల్లనే (యుద్ధం కోసం) బయలుదేరాడు. కనుక ఇతని పూచీ నాది. ఇతణ్ణి నేను స్వర్గానికయినా పంపిస్తాను, లేదా అతను సంపాదించుకున్న పుణ్యంతోపాటు లేక విజయ ప్రాప్తితోపాటు అతణ్ణి అతని ఇంటికి చేరుస్తాను.''

ఎవరి గుప్పెట్లోనయితే ఈ ముహమ్మద్ ప్రాణముందో ఆయన సాక్షిగా చెబుతున్నాను: దైవమార్గంలో క్షతగాత్రుడైన వ్యక్తి ప్రళయదినాన (దేవుని సన్నిధికి) వచ్చినప్పుడు అతనికి ఆ రోజే గాయాలైనట్లు (శరీరం నుండి నెత్తురోడుతూ ఉంటుంది). దాని రంగు రక్తపు రంగులాగానే ఉంటుంది. కాని వాసన మాత్రం కస్తూరి సువాసనలా పరిమళాలు వెదజల్లుతూ ఉంటుంది.

ఎవరి గుప్పెట్లోనయితే ఈ ముహమ్మద్ ప్రాణముందో ఆయన సాక్షిగా నేనీమాట చెబుతున్నాను: ముస్లింలు ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటారనే భయమే గనక నాకు లేకుంటే నేను దైవమార్గంలో యుద్ధం కోసం బయలుదేరే ఏ సైనిక దళాన్నీ విడిచిపెట్టి వెనుక ఉండిపోయేవాణ్ణికాను. అన్నిటిలో పాల్గొనేవాణ్ణి. కాని ప్రజలందరికీ వాహనాలు సమకూర్చే స్తోమత నాకు లేదు.

ఆఖరికి వారికి కూడా ఆ స్తోమత లేదు. అదీగాక యుద్ధంలో నేను ముందుండి తాము వెనుక ఉండిపోవటాన్ని కూడా వారు భరించలేరు.

ఎవరి గుప్పెట్లోనయితే ఈ ముహమ్మద్ ప్రాణముందో అయన్ని సాక్షిగా ఉంచి నేనీ మాట చెబుతున్నాను: నేను జిహాద్ చేస్తూ చంపబడాలనీ తిరిగి బ్రతికి జిహాద్ చేస్తూ చంపబడాలనీ మళ్ళీ బ్రతికి మళ్ళీ జిహాద్ చేస్తూ చంపబడాలని ఎంతో కుతూహలంగా ఉంది నాకు.

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

1) ఇహలోకంలో శత్రువులతో పోరాడుతూ క్షతగాత్రులైన ధర్మయోధులు ప్రళయ దినాన తిరిగి అదే స్థితిలో లేపబడతారు. వారికి ఆ రోజే గాయాలయినట్లు వారి శరీరం నెత్తురోడుతూ ఉంటుంది. అందులోనుంచి కస్తూరి పరిమళాలు గుభాళిస్తూ ఉంటాయి. దాంతో హష్ర్ మైదానంలో ఉండేవారందరి ముందు వారి ఘనతా విశిష్ఠతలు ఇనుమడిస్తాయి.

١٢٩٦ ـ وَعَنْـهُ قَـالَ: قَـالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «ما مِنْ مَكلوم يُكْلَمُ في سَبيلِ اللهِ إلَّا جَاءَ يَوْمَ القِيَامَةِ، وَكَلْمُهُ يَدْمَى: اللَّوْنُ لونُ دَمٍ، وَالرِّيحُ رِيحُ مِسْكٍ» متفقٌ عليهِ.

1296. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: దైవమార్గంలో క్షతగాత్రుడైన వ్యక్తి ప్రళయదినాన వచ్చినప్పుడు అతని గాయాల నుండి నెత్తురోడుతూ ఉంటుంది. దాని రంగు రక్తపు రంగులోనే ఉంటుంది. అయితే దాని వాసన మాత్రం కస్తూరి వాసన లాగుంటుంది. (బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జబాయెహ్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

1297. హజ్రత్ ముఆజ్(రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: ఎవరయితే దైవ మార్గంలో ఒంటె పాలు రెండోసారి పితకటానికి పట్టేంతసేపు యుద్ధం చేస్తారో వారికి తప్పకుండా స్వర్గం లభిస్తుంది. దైవమార్గంలో పోరాడే వ్యక్తికి ఏదయినా గాయమయితే లేదా గీసుకుపోతే ప్రళయ దినాన ఆ గాయం లేక గీత చాలా పెద్దదయిపోతుంది. దాని రంగు కాషాయపురంగులో ఉంటుంది. దాని వాసన కస్తూరి వాసనలా ఉంటుంది. (అబూదావూద్, తిర్మిజీ-హసన్)

١٢٩٧ ـ وَعَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبيِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قاتَلَ في سَبيلِ اللهِ مِن رَجلٍ مُسلِمٍ فُواقَ نَاقةٍ وَجبَتْ له الجَنَّةُ، وَمَنْ جُرِحَ جُرْحاً في سَبيلِ اللهِ أَوْ نُكِبَ نَكبَةً؛ فَإِنَّهَا تجيءُ يَوْمَ القِيامَةِ كَأَغزَرِ ما كَانَتْ: لَوْنُها الزَّعفَرَانُ، وَريحُهَا كالمِسْكِ». رواهُ أبو داودَ، والترمذيُّ وقَالَ: حديثٌ حَسَنٌ صحيحٌ.

ముఖ్యాంశాలు

హదీసు మూలంలో 'ఫువాఖ్' అనే పదం వచ్చింది. ఒకసారి ఒంటె పాలుపితికిన తర్వాత నుంచి రెండోసారి పాలు పితకటానికి మధ్య కాలాన్ని ఫువాఖ్ అని అంటారు. సాధారణంగా ఆ వ్యవధి చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. అందుకే దైవమార్గంలో కొంతసేపు యుద్ధం చేయటం కూడా చాలా గొప్పకార్యమని తెలియజేయటానికి ఆ వ్యవధిని ఇక్కడ పేర్కొనటం జరిగింది. ఆ కాసేపు జిహాద్ చేసినా స్వర్గం లభిస్తుందని చెప్పబడింది. అయితే దానికి ధర్మయోధునిలో చిత్తశుద్ధి ఉండాలి. అంతేకాకుండా అతను ఘోరపాపాలకు పాల్పడనివాడయి, తోటి మానవుల హక్కుల్ని కొల్లగొట్టనివాడయి ఉండాలి. అప్పుడే అతనికి ఈ హదీసు సార్థకత వహిస్తుంది.

1298. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త సహచరుల్లో ఒకాయన ఒక కనుమ గుండా వెళుతూ అక్కడవున్న ఓ చిన్న మంచినీళ్ళ కొలను చూసి ముగ్ధుడై, "ఆహా! నేను జన వాసానికి దూరంగా ఇక్కడ నివాసం ఏర్పరచుకుంటే ఎంత బాగుంటుంది!

١٢٩٨ ـ وَعَنْ أَبِي هُريرةَ رَضِيَ اللهُ عَنهُ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللهِ ﷺ، بِشِعْبٍ فيهِ عُيَيْنَةٌ مِن مَاءٍ عَذبَةٍ؛ فَأَعْجَبَتْهُ، فَقَالَ: لو اعتَزَلتُ النَّاسَ فَأَقَمْتُ

فِي هذا الشِّعْبِ، ولَنْ أَفعَلَ حتى أَسْتَأذِنَ رَسُولَ اللهِ ﷺ، فَذكَرَ ذلكَ لِرَسُولِ اللهِ ﷺ: فَقَالَ: «لا تفعل، فإنَّ مُقامَ أَحَدِكُمْ في سَبيلِ اللهِ أَفضَلُ مِنْ صَلاتِهِ في بَيتِهِ سَبْعِينَ عَاماً، ألا تُحِبُّونَ أنْ يَغفِرَ اللهُ لكُمْ وَيُدْخِلَكُمُ الجَنَّةَ؟ اغزُوا في سبيلِ اللهِ، مَنْ قَاتَلَ في سَبيلِ اللهِ فُوَاقَ نَاقَةٍ وَجَبَتْ له الجَنَّةُ» رواهُ الترمذيُّ وَقَالَ: حديثٌ حَسَنٌ. «والفُوَاقُ»: مَا بَيْنَ الحَلْبَتَيْنِ.

ఏమయినప్పటికీ దైవప్రవక్త (సల్లం) అనుమతి లేకుండా నేను ఆ పని చేయకూడదు" అని అనుకున్నారు.

ఎట్టకేలకు దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందు ఆ విషయం ప్రస్తావించబడింది. అప్పుడాయన దాన్నుండి వారిస్తూ, "అలా చేయకు, ఎందుకంటే దైవ మార్గంలో (జిహాద్ చేస్తూ) ఉండటం ఇంట్లో డెబ్భై సంవత్సరాలపాటు నమాజ్ చేయటం కంటే ఎంతో శ్రేష్ఠ మైన పని. దేవుడు నిన్ను మన్నించి స్వర్గానికి పంపాలని నీవు కోరుకోవటం లేదా? (అందువల్ల) దైవమార్గంలో యుద్ధం చేస్తూ బ్రతుకు. ఎవరయితే దైవమార్గంలో ఒంటె పాలు రెండోసారి పితకటానికి పట్టేంతసేపు యుద్ధం చేస్తారో వారికి తప్పకుండా స్వర్గం లభి స్తుంది" అని ఉపదేశించారు.

(తిర్మిజీ-హసన్)

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ ఘనత ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

1) ఈ హదీసు దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయటం యేళ్ళ తరబడి నఫిల్ నమాజులు చేయటం కన్నా ఎంతో గొప్ప పుణ్యకార్యమని చెబుతోంది. నిజమే! నమాజ్ చేయటం వల్ల దాని ప్రయోజనం నమాజ్ చేసే వ్యక్తికే పరిమితమయి ఉంటుంది. కాని జిహాద్ వల్ల ధర్మోన్నత్యం ఇనుమడిస్తుంది. శత్రువుల్ని ఇస్లామీయ రాజ్యసరిహద్దుల నుండి పారద్రోలటం జరుగుతుంది. దానివల్ల దేశప్రజలందరూ ప్రయోజనం పొందగలుగుతారు.

2) దైవప్రవక్త సహచరులు తమ నాయకుడయిన ప్రవక్త అనుమతి లేకుండా ఏ పనీ చేసేవారు కాదు.

١٢٩٩ ـ وَعَنْـهُ قَـالَ: قِيـلَ: يا رَسُولَ اللهِ! ما يَعْدِلُ الجِهَادَ في سَبيلِ اللهِ؟ قَالَ: «لا تَسْتَطِيعُونَهُ» فَأَعَادُوا عليهِ مَـرَّتَيْـنِ أو ثَـلاثـاً كُـلُّ ذلـكَ يقـول: «لا تَستَطِيعُونَه!» ثُمَّ قالَ: «مَثَلُ المُجَاهِدِ في سَبيلِ اللهِ كَمَثَلِ الصَّائمِ القَائمِ القَانِتِ بآياتِ اللهِ لا يَفْتُرُ مِنْ صَلاةٍ، ولا صِيامٍ، حَتى يَرجِعَ المجَاهِدُ في سَبيلِ اللهِ» متفقٌ عليه. وهـذا لفـظُ مسلِـمٍ. وفي روايةِ البخاريِّ، أنَّ رَجلاً قَالَ: يا رَسُولَ اللهِ! دُلَّنِي عَلى عَمَـلٍ يَعْـدِلُ الجِهَادَ؟ قـالَ: «لا أَجِدُهُ» ثمَّ قال: «هَلْ تَستَطِيعُ إذا خَرَجَ المُجَاهِدُ أن تَدخُلَ مَسجِدَكَ فتَقُومَ وَلا تَفتُرَ، وَتَصُومَ ولا تُفطِرَ؟» فَقَالَ: وَمَنْ يستَطِيعُ ذٰلكَ؟!

1299. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం: ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లం)ను "దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయటానికి సమానమైన ఆచరణ ఏదయినా ఉందా?" అని అడగటం జరిగింది. దానికాయన "(ఉంది) కాని దాన్ని మీరు ఆచరించలేరు" అని అన్నారు. సహచరులు రెండు మూడు సార్లు అడిగారు, "అసలు అలాంటి ఆచరణ ఉందా?" అని. ప్రతిసారీ ఆయన "దాన్ని మీరు ఆచరించలేరు" అనే సమాధానం ఇస్తూపోయారు. చివరగా ఆయన ఇలా అన్నారు:

దైవమార్గంలో పోరాడే యోధుని ఉపమానం అలుపెరగకుండా ఉపవాసాలు పాటించే ఉపవాసి, రాత్రిళ్లు జాగారం చేసి నిర్విరామంగా నమాజులు చేస్తూ, దేవుని సూక్తుల్ని పాటించేవాడి లాంటిది. దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయటానికి వెళ్ళిన యోధుడు ఇంటికి తిరిగొచ్చేవరకు అతను ఆ వ్రతాన్ని కొనసాగిస్తూనే ఉంటాడు. (బుఖారీ-ముస్లిం, వాక్యాలు ముస్లింవి.)

బుఖారీలోని వేరొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది: ఒక వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లం)ను "దైవప్రవక్తా! దైవమార్గంలో యుద్ధానికి (జిహాద్‌కు) సమానమైన ఆచరణ గురించి తెలుపగలరా?" అని

అడిగాడు. అందుకాయన, "నాకయితే అలాంటి ఆచరణ ఏదీ తోచటం లేదు" అని అన్నారు. తర్వాత ఆయనే, "ధర్మ యోధుడు యుద్ధం కోసం బయలు దేరగానే నువ్వు మస్జిద్‌లోకి ప్రవేశించి (అతను ఇంటికి తిరిగొచ్చేంతవరకూ) నిర్విరామంగా నమాజులు చేస్తూ, నిరంతరాయంగా ఉపవాసాలు పాటిస్తూ ఉండగలవా?" అని అడిగారు. దానికా వ్యక్తి "అంత శక్తి ఎవరికుంటుంది?" అని అన్నాడు.

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం- సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఒక యోధుడు తాను ధర్మయుద్ధంలో పోరాడుతూ ఉన్నంతకాలం పగలు ఉపవాసాలు పాటిస్తూ, రాత్రిళ్లు జాగారం చేసి దైవారాధనలో గడుపుతూ ఉన్నట్లుగా పరిగణించబడతాడు. ఒక ధర్మయోధునికి సమానంగా పుణ్యాన్ని సంపాదించాలంటే ఆ విధంగా రేయింబవళ్లు పరిశ్రమించి దైవారాధన చేయవలసి ఉంటుంది మరి! కాని అది అంత సులభమైన పని కాదు. మొత్తానికి చెప్పొచ్చేదేమిటంటే విధుల నిర్వహణ తర్వాత, అత్యవసర సందర్భాల్లో, దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయటమనేది అత్యంత గొప్ప ఆచరణ. ఒక ధర్మయోధుడు యుద్ధమైదానంలో సంపాదించగలిగేంత పుణ్యం దైవారాధకుడు కూడా సంపాదించలేడు.

١٣٠٠ ـ وَعَنْـهُ أَنَّ رَسُـولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «مِنْ خَيرِ مَعَاشِ النَّاسِ لَهُم رجُلٌ مُمسِكٌ بِعنَانِ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللهِ، يَطِيرُ عَلى مَتنِهِ كُلَّمَا سَمِعَ هَيعةً، أَوْ فَزعَةً طَارَ عَلى مَتنِهِ، يَبتَغِي القَتلَ أَو المَوتَ مَظَانَّهُ،

1300. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి)గారే చేసిన కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ప్రజలందరిలోకెల్లా అత్యుత్తమ జీవితం ఎవరిదంటే అతను దైవమార్గంలో తన గుర్రపు కళ్ళెం చేతబట్టుకొని దానిపై స్వారీ చేసి మెరుపువేగంతో (అటూ ఇటూ) వెళుతుంటాడు. ఎక్కడినుంచ

أَو رَجُلٌ فِي غُنَيْمَةٍ أَو شَعَفَةٍ مِن هٰذِهِ الشُّعَفِ أَو بَطنِ وادٍ مِن هٰذِهِ الأَودِيَةِ يُقِيمُ الصَّلاةَ، وَيُؤتِي الزَّكَاةَ، وَيَعبُدُ رَبَّهُ حَتَّى يَأتِيَهُ اليَقِينُ لَيسَ مِنَ النَّاسِ إِلَّا فِي خَيرٍ» رواهُ مسلمٌ.

యినా ప్రేలుళ్లు, అందోళన కలిగించే శబ్దాలేవయినా వినపడితే మెరుపులా అక్కడికి చేరుకుంటాడు. ఆ విధంగా అతను తాను హతమయ్యే, మరణాన్ని పొందగలిగే స్థలాల్ని వెతుక్కుంటూ ఉంటాడు.

లేక (అత్యుత్తమ జీవితం ఎవరిదంటే) అతను ఏదయినా పర్వత శిఖరంపైకి గాని లేదా ఏదయినా లోయకుగాని కొన్ని మేకల్ని తోలుకొని వెళ్ళి స్థిరపడి పోతాడు. అక్కడే నమాజును స్థాపిస్తాడు. (బీదలకు) జకాత్ ధనం చెల్లిస్తాడు. తన ప్రభువును ఆరాధించు కుంటూ ఉంటాడు. మరణం వరకూ అతను తన జీవితాన్ని అలాగే కొనసాగి స్తాడు. ఆఖరికి మరణ సమయంలో అతను ప్రజలతో మంచి సంబంధా లను కలిగి ఉంటాడు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసు ఇంతకు ముందు "ఉపద్రవకాలంలో ఏకాంతాన్ని ఆశ్రయించటం" అనే అధ్యాయంలో కూడా వచ్చింది. ఇందులో ధర్మయోధుని గొప్పదనం గురించి చెప్పబడింది. అంతేకాకుండా ఉపద్రవకాలంలో జనవాసాల నుండి వేరుగా ఏకాంత జీవితాన్ని ఆశ్రయించే వ్యక్తి విశిష్ఠతను కూడా వివరించటం జరిగింది. లోకమంతా కల్లోలం వ్యాపించి ధర్మాన్ని ఆచరించటమే దుర్లభమయిపోయినప్పుడు ఏదో ఒక కనుమలోనో, పర్వత శిఖరంపైనో నివాసమేర్పరచుకోవటం లేదా కొన్ని మేకల్ని, గొర్రెల్ని తోలుకొని ఏదో ఒక అడవిలోకి వెళ్ళి ఇస్లామీయ విధుల్ని నిర్వర్తిస్తూ, దైవారాధన చేస్తూ జీవితం గడిపితే కనీసం తమ ధర్మాన్నయినా రక్షించుకున్నవారవుతారు. అదీగాకుండా తమ వల్ల తోటి మానవులకు ఎలాంటి నష్టం కలగకుండా ఉంటుంది.

١٣٠١ ـ وَعَنْـهُ، أَنَّ رسـولَ اللهِ ﷺ قالَ: «إنَّ في الجَنَّةِ مائةَ دَرجَةٍ أَعَدَّهَا اللهُ لِلمُجَاهِدِينَ في سَبِيلِ اللهِ ما بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ» رواهُ البخاريُّ.

1301. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) గారే చేసిన కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: స్వర్గంలో వంద అంతస్తులున్నాయి. దేవుడు వాటిని దైవమార్గంలో యుద్ధం చేసేవారి కోసం తయారుచేసి ఉంచాడు. వాటిలోని ఒక్కో అంతస్తు భూమీ ఆకాశమంత విశాలంగా ఉంటుంది. (బుఖారీ)

(సహీహ్ బుఖారీ-జిహాద్ ప్రకరణం)

١٣٠٢ ـ وعَن أَبي سَعيدِ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنهُ، أَنَّ رسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ رَضِيَ بِاللهِ رَبًّا، وَبالإِسْلام دِيناً، وَبمُحَمَّـدٍ رَسُـولًا، وَجَبَـتْ لَـهُ الجَنَّـةُ» فَعَجِبَ لهَا أبو سَعيدٍ، فَقَالَ أَعِدْها عَلَيَّ يا رَسولَ اللهِ! فَأَعَادَهَا عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «وَأُخْرَى يَرْفَعُ اللهُ بِها العَبْدَ مائةَ دَرجَةٍ في الجَنَّةِ، ما بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كمَا بَيْنَ السَّماءِ وَالأَرْضِ» قالَ: وما هِيَ يا رسولَ اللهِ؟

1302. హజ్రత్ అబూసయీద్ ఖుద్రీ (రజి) కథనం: ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) (మాకు హితోపదేశం చేస్తూ) "ఎవరయితే అల్లాహ్‌ను తమ ప్రభువుగా, ఇస్లాంను తమ ధర్మంగా, ముహమ్మద్‌ను తమ ప్రవక్తగా అంగీక రిస్తారో వారికి తప్పకుండా స్వర్గం లభిస్తుంది" అని అన్నారు.

ఆ మాట నన్ను ఆశ్చర్యంలో ముంచె త్తింది. "దైవప్రవక్తా! ఆ మాట ఇంకో సారి చెప్పండి" అని నేను విన్నవించు కున్నాను. ఆయన అదే మాట మళ్ళీ ప్రస్తావించిన తర్వాత ఇలా అన్నారు: "ఇంకో సత్కార్యం ఉంది. దాన్ని ఆచరించే వారికొరకు దేవుడు స్వర్గంలో వంద అంతస్తుల్ని పెంచుతాడు. వాటిలో ఒక్కో అంతస్తు భూమీ ఆకాశ మంత ఉంటుంది."

قال: «الجهادُ في سَبيلِ اللهِ، الجهادُ في سَبيلِ اللهِ» رواهُ مُسلمٌ.

అది విని నేను "దైవప్రవక్తా! ఆ సత్కార్యం ఏది?" అని అడిగాను. అందుకాయన, "దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయటం, దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయటం" అని (రెండుసార్లు) అన్నారు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లిం, పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ప్రపంచంలో మానవులు చేసే సత్కార్యాలకు అనుగుణంగానే స్వర్గంలో వారికి కేటాయించబడే స్థానాలు, తరగతులు నిర్ణయించబడతాయి. స్వర్గంలో అంతులేనన్ని అంతస్తులుంటాయి. వాటిలో వంద అంతస్తులు దైవమార్గంలో పోరాడే యోధునికి లభిస్తాయని ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది.

١٣٠٣ - وَعَنْ أَبي بَكرِ بنِ أَبي مُوسى الأَشْعَرِيِّ قالَ: سَمِعْتُ أَبي رضي اللهُ عنه، وَهُو بحَضرَةِ العَدُوِّ، يقول: قَالَ رَسُول اللهِ ﷺ: «إنَّ أَبْوَابَ الجَنَّةِ تَحتَ ظِلالِ السُّيُوفِ» فَقامَ رَجُلٌ رَثُّ الهَيْئَةِ فَقالَ: يا أَبَا مُوسَى! أَأَنْتَ سمِعْتَ رسولَ الله ﷺ يقولُ هذا؟ قالَ: نَعَمْ؟ فَرَجَعَ إلى أَصْحَابِهِ؛ فَقَالَ: «أَقْرَأُ عَلَيْكُمُ السَّلامَ» ثُمَّ كَسَرَ جَفْنَ سَيْفِهِ فَأَلْقَاه، ثُمَّ مَشَى بسَيْفِهِ إلى العَدُوِّ فَضَرَبَ بِهِ حَتَّى قُتِلَ» رواه مسلمٌ.

1303. అబూబక్ర్ బిన్ అబూ మూసా అష్అరీ (రజి) కథనం మా నాన్నగారు శత్రువు సమీపంలో నిలబడి, "స్వర్గ ద్వారాలు ఖడ్గఛాయల క్రింద ఉంటాయని దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రవచించారు" అని చెప్పారు. ఆయన్నుంచి నేను ఈ మాట (నా చెవులారా) విన్నాను. ఆ మాట వినగానే ఒక వ్యక్తి లేచాడు. అతని బాహ్యస్థితి ఏమీ బాగాలేదు. అతను మా నాన్నను ఉద్దేశ్యించి, "అబూ మూసా! దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాట చెబుతుండగా నువ్వు విన్నావా?" అని అడిగాడు. నాన్న గారు, "ఔను విన్నాన'న్నారు. అంతే ఆ వ్యక్తి అక్కణ్ణుంచి తన సహచరుల దగ్గరకు వెళ్ళి వారికి (వీడ్కోలు)

సలాం చెప్పి ఖడ్గ ఒరను త్రుంచి పడే శాడు. తర్వాత ఖడ్గం తీసుకొని శత్రువు వైపు పరుగెత్తి దాంతో అతని మీద దాడి చేశాడు. అతనితో పోరాడుతూ అమరగతి నొందాడు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసు ద్వారా జిహాద్ గొప్పదనంతోపాటు పూర్వపు తరాల ముస్లింలకు జిహాద్ పట్ల, దైవవాక్కుల పట్ల ఎంతటి దృఢ నమ్మకం ఉండేదో బోధపడుతోంది. ఆ నమ్మకమే వారిని ఇహలోక సుఖసౌఖ్యాలకు బదులు పరలోక సాఫల్యానికి పెద్దపీట వేసేందుకు పురికొల్పింది.

١٣٠٤ - وَعَــن أَبــي عَبْــسٍ عبدِ الرَّحمٰنِ بنِ جَبْرٍ رَضِيَ اللهُ عنهُ قالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «ما اغبَرَّتْ قَدَمَا عَبْدٍ فِي سَبِيلِ اللهِ فَتَمَسَّه النَّارُ» رواهُ البخاريُّ.

1304. హజ్రత్ అబూ అబ్స్ అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ జబ్ర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: దైవమార్గంలో దుమ్ము కొట్టుకున్న దాసుని కాళ్ళకు నరకాగ్ని అంటుకోవడం అసంభవం. (బుఖారీ)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

కాళ్ళకు దుమ్ముకొట్టుకోవటమంటే జిహాద్‌లో పాల్గొనటమని భావం. ధర్మయుద్ధంలో పాల్గొన్న వ్యక్తి నరకాగ్నికి ఆహుతి అవటమనేది జరగదు. ఎందుకంటే జిహాద్ మనిషివల్ల జరిగిన పాపాల మన్నింపుకు దోహదపడుతుంది. ధర్మయోధుడు గతంలోగాని, ఆ తర్వాతగాని ఘోరపాపాలకు పాల్పడకుండా ఉన్నట్లయితే ఇక అతను నూటికి నూరుపాళ్లు స్వర్గప్రవేశానికి అర్హత పొందినట్లే.

١٣٠٥ - وَعَنْ أَبي هُرَيرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لا يَلِجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللهِ حَتَّى يَعُودَ

1305. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: పితికిన పాలు తిరిగి పొదుగులోకి పోతాయేమో గాని

اللَّبَنُ في الضَّرْعِ، وَلا يَجْتَمِعُ عَلى عَبْدٍ غُبَارٌ في سَبِيلِ اللهِ وَدُخَانُ جَهَنَّمَ» رواه الترمذيُّ وقال: حديثٌ حسنٌ صحيحٌ.

దైవభీతితో కంటతడిపెట్టిన మనిషి మాత్రం నరకానికి పోడు. అదే విధంగా ఒకదాసుడు దైవమార్గంలో లేపిన దుమ్ము, (అతన్ని) నరకంలో వేయటం వల్ల వచ్చే పొగ- రెండూ ఒకచోట చేరలేవు. *(తిర్మిజీ-హసన్, సహీహ్)*

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ ఔన్నత్య అధ్యాయం)

١٣٠٦ ـ وَعَن ابنِ عبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يقُولُ: «عَيْنَانِ لا تَمَسُّهُما النَّارُ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللهِ، وَعَيْنٌ بَاتَت تَحْرُسُ في سَبِيلِ اللهِ» رَواه الترمذيُّ وقالَ: حديثٌ حسنٌ.

1306. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచిస్తుండగా తాను విన్నానని హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) తెలియజేశారు: రెండు రకాల కళ్లు అగ్ని సెగలకు గురికావు. ఒకటి: దైవభీతితో కన్నీరు కార్చిన కళ్లు. రెండు: కాపలా కాస్తూ జాగారం చేసిన కళ్ళు. *(తిర్మిజీ-హసన్)*

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ ఔన్నత్య అధ్యాయం)

١٣٠٧ ـ وعن زَيدِ بنِ خَالدٍ رَضِيَ اللهُ عَنهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «مَن جهَّزَ غازِياً في سَبِيلِ اللهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خلَفَ غازِياً في أَهْلِهِ بخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا» متفقٌ عليهِ.

1307. హజ్రత్ జైద్ బిన్ ఖాలిద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: దైవమార్గంలో యుద్ధం చేసేవారిని యుద్ధానికి సమాయత్తపరచినవారు కూడా యుద్ధం చేసినట్లే. అలాగే దైవ మార్గంలో పోరాడే యోధుడి ఇంట్లో అతనికి ప్రతినిధిగా ఉత్తమరీతిలో ఉండేవారు కూడా దైవమార్గంలో పోరాడినట్లుగానే పరిగణించబడతారు. *(తిర్మిజీ-హసన్, సహీహ్)*

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ గొప్పదనం అధ్యాయం)

ముఖ్యాంశాలు

ముస్లింలు పరస్పరం సానుభూతి సహకారభావాలతో కలిసిమెలిసి పనిచేయాలనీ, ఒకరి అవసరాల్లో మరొకరు తోడ్పడుతూ ఉండాలని ఈ హదీసు ప్రబోధిస్తోంది. సమాజంలో అలాంటి సహాయసహకారాలు అవసరమయ్యే చోట్లలో అత్యంత ప్రధానమైన చోట్లు రెండు ఇక్కడ ప్రస్తావించబడ్డాయి. ఒకటి: దైవమార్గంలో యుద్ధం చేసేవారిని యుద్ధానికి సమాయత్తపరచటం. అది ఏ రూపంలోనయినా కానివ్వండి. వారికి యుద్ధసామగ్రిని సమకూర్చటం ద్వారానయినా లేక తమ ధనప్రాణాలతో వారికి మద్దతు పలికయినా ఆఖరికి వారిని యుద్ధానికి పురికొల్పటం ద్వారానయినా సరే; ఏదో విధంగా వారిని యుద్ధానికి సమాయత్తపరచాలి. అలా చేస్తే తమకు కూడా యోధులకు లభించినంత పుణ్యం లభిస్తుంది.

ఇకపోతే సమాజ సహాయసహకారాలు అవశ్యమైన రెండవ ప్రధాన చోటు దైవమార్గంలో పోరాడే యోధుల ఇండ్లు. యుద్ధానికి వెళ్ళే యోధులు తమ ఇండ్లు, కుటుంబాల విషయంలో నిశ్చింతగా ఉన్నప్పుడే యుద్ధంలో వారు పూర్తి ఏకాగ్రతతో, దృఢచిత్తులై దైవమార్గంలో ప్రాణాలొడ్డి పోరాడగలుగుతారు. అలా జరగాలంటే సమాజంలోని ఇతర ముస్లింలు యోధుల కుటుంబాలను ఆదుకోవాలి. వారి ఇండ్లను కనిపెట్టుకొని ఉండాలి. వారి అవసరాలను తీర్చాలి. ఆ విధంగా సహాయసహకారాలు అందించేవారు ఇహలోకంలో ఇస్లామీయ రాజ్యంలో సుఖమయమైన, శాంతియుతమైన జీవితాన్ని ఎటూ పొందుతారు. దాంతోపాటు పరలోకంలో వారికి ఆ ధర్మయోధులకు లభించినంత పుణ్యం కూడా లభిస్తుంది.

١٣٠٨ - وَعَنْ أَبي أُمَامَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَفْضَلُ الصَّدَقَاتِ ظِلُّ فُسْطَاطٍ في سَبِيلِ اللهِ وَمَنِيحَةُ خادِمٍ في سَبِيلِ اللهِ، أَو طَرُوقَةُ فَحْلٍ في سبيلِ اللهِ» رواه الترمذي وقال: حديثٌ حَسَنٌ صَحيحٌ.

1308. హజ్రత్ అబూ ఉమామా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు:

"దానాలలోకెల్లా గొప్ప దానం దైవ మార్గంలో (ధర్మయోధులు సేద దీరేందుకు అనువైన) నీడగల గుడారును నిలపటం లేదా దైవమార్గంలో (ధర్మ యోధుడు తన సేవకై నియుక్తం చేసుకోగల) సేవకుణ్ణి కానుకగా ఇవ్వటం లేదా (ధర్మయోధుడు లబ్ధి పొందగలిగే) పడుచు (ఆడ) ఒంటెను దైవ మార్గంలో సమర్పించుకోవటం"

(తిర్మిజీ-హసన్, సహీహ్)

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ గొప్పదనం అధ్యాయాలు)

١٣٠٩ ـ وَعَن أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ فَتًى مِن أَسْلَمَ قَالَ: يا رسولَ اللهِ! إنِّي أُريدُ الغزوَ وَلَيْسَ مَعِي ما أَتَجَهَّزُ بِهِ، قَالَ: «ائتِ فُلاناً، فإنَّه كانَ قَدْ تَجَهَّزَ فَمَرِضَ» فَأَتاه فقَالَ: إنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ يُقرِئُكَ السَّلامَ ويقولُ: أَعْطِنِي الذي تجَهَّزتَ بِهِ. قَالَ: يا فُلانَةُ! أَعطِيهِ الذي كُنتُ تَجَهَّزْتُ بِهِ، وَلا تَحْبِسي عَنْهُ شَيْئاً، فَوَاللهِ! لا تَحْبِسي مِنهُ شَيْئاً فَيُبَارَكَ لَكِ فِيهِ. رَواه مسلمٌ.

1309. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం: అస్లం తెగకు చెందిన ఒక యువకుడు (దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చి) "దైవ ప్రవక్తా! నేను ధర్మయుద్ధంలో పాల్గొనా లనుకుంటున్నాను. కాని యుద్ధానికి తయారై వెళ్ళటానికి నా దగ్గర సామాను ఏమీ లేదు" అని విన్నవించుకున్నాడు. దానికాయన "ఫలానా వ్యక్తి దగ్గరికి వెళ్ళు. అతను యుద్ధ సన్నాహాలు చేసుకొని (అకస్మాత్తుగా) జబ్బుపడ్డాడు. (నువ్వెళ్ళి అతని దగ్గరి నుంచి యుద్ధ సామగ్రి తీసుకోవచ్చు)" అని చెప్పారు. ఆ యువకుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) చెప్పిన వ్యక్తి దగ్గరికి వెళ్ళి, "దైవప్రవక్త (సల్లం) మీకు సలాం చెప్పారు. మీరు యుద్ధం కోసం సమకూర్చుకున్న సామగ్రిని నాకివ్వమంటున్నారు" అని అన్నాడు. అది విని ఆ వ్యక్తి (తన భార్యను పిలుస్తూ), "ఏమే! నేను యుద్ధం కోసం సమకూర్చుకున్న సామాను తెచ్చి ఇతనికివ్వు. అందులో ఏమీ మిగిల్చి ఉంచమాకు. దైవం సాక్షి! నువ్వు ఏమీ (దాచి) పెట్టుకో కుండా అంతా ఇచ్చేస్తే అందులో నీకు శుభం కలుగుతుంది" అని అన్నాడు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

మనిషి ఏదయినా కారణంచేత ధర్మయుద్ధంలో పాల్గొనలేకపోతే కనీసం యుద్ధంలో పాల్గొనే ఇతర యోధులకయినా యుద్ధసామగ్రిని సమకూర్చిపెట్టాలి. దానివల్ల తనకు కూడా

యుద్ధంలో పాల్గొన్నంత పుణ్యం లభిస్తుంది. అంతేకాకుండా, ఇహపరాల్లోనూ అనేక శుభాలు కల్గుతాయి. ఈ హదీసుని ఆధారంగా చేసుకొని పండితులు మనిషి ఒక పుణ్యకార్యం కోసం ధనాన్ని ఖర్చుపెట్టాలని సంకల్పించుకున్న తర్వాత ఏదయినా కారణం చేత దాన్ని పూర్తిచేయలేకపోతే ఆ ధనాన్ని ఇతర పుణ్యకార్యాల కోసం ఖర్చుపెట్టవచ్చని అంటున్నారు. (నవవీ-ముస్లిం వ్యాఖ్యానం).

١٣١٠ ـ وَعَن أَبي سَعيدِ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ بَعَثَ إلى بَني لَحْيَانَ، فَقَالَ: «لِيَنْبَعِثْ مِنْ كُلِّ رَجُلَيْنِ أَحَدُهُما، وَالأَجْرُ بَيْنَهُمَا» رَواهُ مسلمٌ. وفي روايةٍ لهُ: «لِيَخْرُجْ مِنْ كُلِّ رَجُلَيْنِ رَجُلٌ» ثُمَّ قالَ لِلقاعِدِ: «أَيُّكُمْ خَلَفَ الخارجَ في أَهْلِهِ وَمَالِهِ بخَيْرٍ كانَ لهُ مِثْلُ نِصْفِ أَجرِ الخارجِ».

1310. హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుద్రీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) బనూ లిహ్యాన్ తెగ (వారు ధర్మవిరోధానికి ఒడిగట్టిన కాలంలో వారి) వైపునకు ఒక సైనిక దళాన్ని పంపినప్పుడు ప్రజల్లో ఈ విధంగా ప్రకటించారు: ప్రతి ఇద్దరు వ్యక్తుల్లో ఒకడు యుద్ధానికి వెళ్ళాలి. (రెండో వ్యక్తి అతని ఇంటి బాగోగుల్ని పట్టించుకుంటే) జిహాద్ పుణ్యం వారిద్దరి మధ్య పంచబడుతుంది. (ముస్లిం)

ముస్లింలోని వేరొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది. దైవప్రవక్త (సల్లం) "ప్రతి ఇద్దరు వ్యక్తుల్లో ఒకడు యుద్ధానికి వెళ్ళాలి" అని ఆదేశించారు. ఆ తర్వాత ఇండ్లల్లో ఉండిపోయే వారిని ఉద్దేశ్యించి, "మీలో ఎవరయినా జిహాద్‌కు వెళ్ళి వున్నవారి ఇండ్ల విషయంలో, వారి సంపద విషయంలో ఉత్తమ రీతిలో ప్రాతినిధ్య బాధ్యతలు వహిస్తే వారికి జిహాద్‌కు వెళ్ళిన వారి పుణ్యంలో సగం పుణ్యం లభిస్తుంది" అని చెప్పారు.

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

సహీహ్ ముస్లింలోని కొన్ని హదీసుల్లో ధర్మయోధునికి యుద్ధసామగ్రిని సమకూర్చిన

వ్యక్తికి, అతని ఇంటివారి బాగోగుల్ని పట్టించుకున్న వ్యక్తికి కూడా జిహాద్ వల్ల యోధునికి లభించినంత పుణ్యం లభిస్తుందని చెప్పబడింది. ఈ పుస్తకంలో ఇంతకుముందు వచ్చిన హదీసుల్లో కూడా ఈ విషయం ప్రస్తావించబడింది. మరి ఈ హదీసులోనేమో ధర్మయోధుని ప్రతినిధికి అతని పుణ్యంలో సగం పుణ్యం మాత్రమే లభిస్తుందని చెప్పబడింది. పైకి ఈ రెండురకాల హదీసుల మధ్య వైరుధ్యం ఉన్నట్లు కనబడుతోంది. బహుశా ఆ కారణంగానేమో కొంతమంది పండితులు ఈ హదీసులోని 'సగం' అనే పదం దైవప్రవక్త చెప్పింది కాదనీ, ఈ హదీసుని వివరించిన ఉల్లేఖకుల్లో ఎవరో ఒకరు ఆ పదాన్ని కల్పించి చెప్పి ఉంటారని తలపోశారు.

కాని ప్రముఖ హదీసు విద్వాంసులు హాఫిజ్ ఇబ్నె హజర్ (రహ్మాలై)గారు వారి తలంపును ఖండిస్తూ, ఒక హదీసు సాక్ష్యాధారాలన్నీ విశ్వసనీయమైనవని తేలిపోయిన తర్వాత అందులోని కొన్ని పదాలు ఉల్లేఖకుల కల్పనలని ఆరోపించటం భావ్యం కాదని చెప్పారు. పై రెండు హదీసుల మధ్యవున్న భావసారూప్యతను ఆయన ఈ విధంగా అన్వయించారు: యోధునికి, మరియు అతనికి సహాయం చేసేవానికి లభించే మొత్తం పుణ్యాన్ని గనక రెండు భాగాలుగా విభజించి వారిద్దరికీ పంచితే వారిలో ప్రతి ఒక్కరికీ తోటి వానికి సమానంగా పుణ్యం లభిస్తుంది. అంతేకాకుండా ఇద్దరికీ పరిపూర్ణ పుణ్యం లభించినట్లవుతుంది. ఈ కోణం నుంచి చూస్తే పై రెండు హదీసుల మధ్య ఎలాంటి వైరుధ్యం కనిపించదు (ఫత్‌హుల్ బారీ).

సాధారణ పరిస్థితుల్లో జిహాద్‌లో పాల్గొనటం వైయక్తిక విధి (ఫర్జైఐన్) ఏమీ కాదు. సదరు హదీసు కూడా ఈ విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తోంది. ప్రతి ఇద్దరు వ్యక్తుల్లో ఒకరు జిహాద్‌లో పాల్గొన్నా సరిపోతుంది. అయితే సమాజంలోని వారందరూ ఏదో ఒక విధంగా ధర్మయుద్ధంలో పాల్గొనటానికి ప్రయత్నించాలి. ధనవంతులు తమధనం ఖర్చుపెట్టి యోధులకు ఆయుధాలను, యుద్ధసామగ్రిని సమకూర్చాలి. అదే విధంగా కొందరు యోధుల ఇండ్లను, వారి కుటుంబాలను కనిపెట్టుకొని ఉండాలి. యుద్ధభూమిలో అమరగతినొందే యోధుల కుటుంబాలకు ఆర్థికంగా చేయూతనివ్వాలి. వారి సమస్యలు తీరటానికి తగిన విధంగా ఏర్పాట్లు చేయాలి. ఈ విధంగా సమాజంలోని అన్ని రంగాలవారు ఏదో ఒక రకంగా జిహాద్‌లో పాల్గొనటానికి ప్రయత్నించాలి.

١٣١١ - وَعَنِ البَرَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، رَجُلٌ مُقَنَّعٌ بِالحَدِيدِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ! أُقَاتِلُ أَوْ أُسْلِمُ؟ قَالَ: «أَسْلِمْ، ثُمَّ قَاتِلْ» فَأَسْلَمَ، ثُمَّ قَاتَلَ فَقُتِلَ. فَقَالَ رسولُ اللهِ ﷺ: «عَمِلَ قَلِيلاً وَأُجِرَ كَثِيراً». متفقٌ عليهِ، وهذا لفظ البخاريّ.

1311. హజ్రత్ బరా (రజి) కథనం: దైవ ప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి ఒక వ్యక్తి వచ్చాడు. అతని ఒళ్ళంతా ఇనుప ఆయుధాలు నిండి ఉన్నాయి. అతనొచ్చి "దైవప్రవక్తా! ముందుగా నేను ధర్మయుద్ధంలో పాల్గొనాలా లేక ఇస్లాం స్వీకరించాలా?" అని అడిగాడు. అందుకాయన, "నువ్వు ముందు

ఇస్లాం స్వీకరించు. ఆ తర్వాతే యుద్ధం చెయ్యి" అని అన్నారు. దాని ప్రకారం అతను ముందుగా ఇస్లాం స్వీకరించి యుద్ధంలో పోరాడుతూ చివరికి అమర గతినొందాడు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) (అతన్ని మెచ్చుకుంటూ), "ఇతను తక్కువ ఆచరణ చేసి చాలా ఎక్కువ పుణ్యాన్ని పొందాడు" అని అన్నారు. (బుఖారీ-ముస్లిం. వాక్యాలు బుఖారీవి)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

కొన్ని సందర్భాల్లో చిన్న సత్కార్యానికే దేవుని కృపతో లెక్కలేనంత పుణ్యం లభిస్తుంది. అందుకు మనం ఈ హదీసును నిదర్శనంగా తీసుకోవచ్చు. అయితే మనసులో విశ్వాసం (ఈమాన్) ఉన్నప్పుడు మాత్రమే సత్కార్యానికి పుణ్యం లభిస్తుంది సుమా! విశ్వాసం లేకపోతే దేవుని దృష్టిలో ఏ ఆచరణా ఆమోదయోగ్యం కాదు.

١٣١٢ ـ وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قالَ: «مَا أَحَدٌ يَدْخُلُ الجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرْجِعَ إِلى الدُّنْيَا وَلَه ما عَلى الأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا الشَّهيد، يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجِعَ إِلى الدُّنْيَا، فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ؛ لِما يَرَى مِنَ الكَرَامَةِ». وفي روايةٍ: «لِمَا يَرَى مِنْ فَضْلِ الشَّهادَةِ» مُتفقٌ عليه.

1312. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: స్వర్గంలో ప్రవేశించే వారెవరూ తమకు భూమి మీద ఉన్న వస్తువులన్నీ ఇస్తామన్నా కూడా తిరిగి ప్రపంచంలోకి వెళ్ళటానికి ఇష్టపడరు. ఒక్క షహీద్ (అమరగతుడు) తప్ప. ఎందుకంటే అతను అమరగతి వల్ల లభించే గౌరవోన్నతుల్ని చూసి ఉంటాడు. అందుకే అతను మళ్ళీ ప్రపంచంలోకి వెళ్ళి పదిసార్లు అమర గతి నొందాలని కోరుకుంటాడు.

వేరొక ఉల్లేఖనంలో 'అమరగతి గొప్ప

దనాన్ని చూసి ఉంటాడు గనుక' అని ఉంది. (బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీల్లోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

1313. హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అమ్ర్ బిన్ ఆస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: దేవుడు అమరగతుని పాపాలన్నింటినీ క్షమిస్తాడు. కాని (అతను ప్రజలకు) అప్పు ఉంటే మాత్రం దాన్ని క్షమించడు. (ముస్లిం)

ముస్లింలోని వేరొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది: దైవమార్గంలో అమరగతి నొందటం పాపాలన్నింటికీ పరిహార మవుతుంది. కాని అప్పుకి మాత్రం అది పరిహారం కాజాలదు.

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

١٣١٣ ـ وَعَنْ عَبدِ اللهِ بنِ عَمرِو بنِ العاصِ رَضِيَ اللهُ عَنهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «يَغفِرُ اللهُ للشَّهِيدِ كُلَّ ذَنبٍ إلَّا الدَّينَ» رواه مسلمٌ. وفي روايةٍ له: «القَتلُ في سَبيلِ اللهِ يُكَفِّرُ كُلَّ شَيْءٍ إلَّا الدَّيْنَ».

ముఖ్యాంశాలు

తోటి మానవుల హక్కుల్ని అపహరించిన వ్యక్తి దైవమార్గంలో పోరాడుతూ అమరగతి నొందినా కూడా అతని నుంచి ఆ పాపం తొలగిపోదని ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది. అదే విధంగా చిత్తశుద్ధితో పశ్చాత్తాపం చెందనంతవరకూ ఇతర ఘోరపాపాలు కూడా క్షమార్హం కావు.

1314. హజ్రత్ అబూ ఖతాదా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రజల ముందు నిలబడి ప్రసంగిస్తూ, "దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయటం, అల్లాహ్‌ను విశ్వసించటం అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ఆచరణలు" అని అన్నారు. (మధ్యలో) ఒక వ్యక్తి లేచి సందేహపడుతూ, "దైవప్రవక్తా! అంటే ఒకవేళ నేను దైవమార్గంలో హత్య చేయబడితే

١٣١٤ ـ وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللهُ عَنهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَامَ فِيهِمْ فَذَكَرَ أَنَّ الجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَالإِيمَانَ بِاللهِ، أَفضَلُ الأَعمَالِ، فَقَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يا رَسُولَ اللهِ! أَرَأَيتَ إنْ قُتِلتُ فِي سَبِيلِ اللهِ أَتُكَفَّرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ لَهُ

رَسُولُ اللهِ ﷺ: «نَعَمْ إِنْ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ، مُقْبِلٌ غَيْرُ مُدْبِرٍ» ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «كَيْفَ قُلْتَ؟» قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللهِ أَتُكَفَّرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «نَعَمْ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ، مُقْبِلٌ غَيْرُ مُدْبِرٍ، إِلَّا الدَّيْنَ، فَإِنَّ جِبْرِيلَ عليهِ السَّلامُ قالَ لي ذلكَ» رواهُ مسلمٌ.

నా పాపాలన్నీ సమసిపోతాయంటారా?" అని అడిగాడు. అందుకాయన, "అవును, నువ్వు గనక పుణ్యాన్ని ఆశించి స్థిరచిత్తంతో (యుద్ధ భూమిలో) వెన్ను చూపకుండా ముందుకుపోయి పోరాడితే తప్పకుండా నీ పాపాలన్నీ సమసిపోతాయి" అని అన్నారు. ఆ తర్వాత (ఏదో సందేహమొచ్చి) "నువ్వు అడిగిందేమిటీ?" అని అన్నారు. ఆ వ్యక్తి తన ప్రశ్నను మళ్ళీ ప్రస్తావిస్తూ, "ఒకవేళ నేను దైవమార్గంలో హత్యచేయబడితే నా పాపాలన్నీ సమసిపోతాయా?" అని అడిగాడు.

అప్పుడాయన, "ఆఁ, తప్పకుండా. నువ్వు గనక పుణ్యాన్ని ఆశించి స్థిర చిత్తంతో శత్రువుకు వెన్ను చూప కుండా ముందుకుపోయి పోరాడితే నీ పాపాలన్నీ సమసిపోతాయి. కాని (నువ్వు ప్రజల దగ్గర చేసిన) అప్పు మాత్రం సమసిపోదు. జిబ్రయీల్ నాకు ఈ విషయం తెలియజేశారు" అని చెప్పారు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

1) దైవమార్గంలో పోరాడుతూ అమరగతినొందటం వల్ల ఎంత పుణ్యం లభిస్తుందో ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది. దాని మూలంగా జీవితంలో తమ వల్ల జరిగిన పాపాలన్నీ మన్నించబడతాయని తెలుస్తోంది. అయితే అదే సమయంలో దానికి నాలుగు నియమాలు కూడా ఉన్నాయి. ఆ నియమాలన్నీ హదీసులో వివరించబడ్డాయి. ఆ నియమాలను పాటించకపోతే దైవమార్గంలో ప్రాణాలు అర్పించినా దానికి ఎలాంటి విలువ ఉండదు.

2) మనిషి ఎంత గొప్ప సత్కార్యం చేసినా అతను ప్రపంచంలో తోటి మానవుల హక్కుల్ని కొల్లగొట్టి ఉంటే ఆ పాపం క్షమార్హం కాదు. ఆ హక్కుల్ని తిరిగి చెల్లించనంతవరకు లేదా హక్కుదారులు అతనికి క్షమాభిక్ష పెట్టనంతవరకు అతను పాపాత్ముడిగానే పరిగణించబడతాడు. దానికిగాను పరలోకంలో అతను శిక్షననుభవించవలసి ఉంటుంది. ఉదాహరణకు తోటి వారి దగ్గర అప్పు తీసుకొని ఆ అప్పు చెల్లించకుండా ఉండటం కూడా దాసుల హక్కుల్ని కాజేయటం క్రిందికే వస్తుంది. అలాంటి పాపాత్ములు ఎవరైనా దైవమార్గంలో అమరగతినొందినా దేవుడు వారి త్యాగాన్ని ఆమోదించడు. అయితే కొంతమంది పండితులు ఈ హదీసుకు భాష్యం చెబుతూ, స్తోమత ఉన్నప్పటికీ అప్పు చెల్లించని పిసినారి పుంగవులకు మాత్రమే ఈ హెచ్చరిక వర్తిస్తుందనీ, అలాగాకుండా స్తోమత లేని కారణంగా అప్పు చెల్లించడంలో జాప్యం జరిగి, అదే కాలంలో మృత్యువాతన పడ్డవారిని దేవుడు తన కరుణాకటాక్షాలతో క్షమించే అవకాశాలున్నాయనీ, ఆయన తలచుకుంటే దానికోసం అతని ప్రత్యర్థిని కూడా సంతుష్టపరచగలడనీ అంటున్నారు. కొన్ని హదీసులు కూడా ఈ విషయాన్ని సమర్థిస్తున్నాయి.

1315. హజ్రత్ జాబిర్(రజి) కథనం: ఒక వ్యక్తి (సావకాశంగా కూర్చొని ఖర్జూర పండ్లు తింటూ) "దైవప్రవక్తా! ఒకవేళ నేను (దైవమార్గంలో) హత్య చేయబడితే ఎక్కడుంటాను?" అని అడిగాడు. "స్వర్గంలో ఉంటావ్" అని చెప్పారు దైవప్రవక్త (సల్లం). ఆ మాట వినగానే ఆ వ్యక్తి తన చేతిలో ఉన్న ఖర్జూర పండ్లు విసరిపడేశాడు. తర్వాత (వెంటనే యుద్ధ మైదానానికి) వెళ్ళి శత్రువులతో పోరాడుతూ చివరికి ప్రాణాలు విడిచాడు. (ముస్లిం)

١٣١٥ - وعَنْ جابرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَجُلٌ: أينَ أنَا يا رَسُولَ اللهِ! إنْ قُتِلتُ؟ قالَ: «في الجَنَّةِ» فَألقَى تَمَراتٍ كُنَّ في يَدِهِ، ثُمَّ قاتَلَ حَتَّى قُتِلَ، رَواهُ مسلم.

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

1316. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) మరియు ఆయన సహచరులు బయలుదేరి బహుదైవారాధకుల కన్నా ముందే బద్ర్ ప్రాంతానికి చేరుకున్నారు. ఆ తర్వాత బహుదైవారాధకులు కూడా అక్కడికొచ్చారు.

١٣١٦ - وعَنْ أنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: انطَلَقَ رَسُولُ اللهِ ﷺ وأصْحابُهُ حَتَّى سَبَقُوا المشرِكِينَ إلى بَدرٍ، وجاءَ المُشرِكونَ، فقالَ رسولُ اللهِ ﷺ:

«لا يَقْدُمَنَّ أَحدٌ منكُمْ إلى شَيْءٍ حتَّى أكُونَ أَنَا دُونَهُ» فَدَنَا المُشرِكُونَ، فقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «قُومُوا إلى جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوَاتُ وَالأَرْضُ» قال: يَقولُ عُمَيْرُ بنُ الحُمَامِ الأنصَارِيُّ رضيَ اللهُ عَنهُ: يا رسولَ اللهِ! جَنَّةٌ عَرْضُهَا السَّمٰواتُ والأَرضُ؟ قالَ: «نعَم» قالَ: بَخٍ بَخٍ! فقالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «ما يَحمِلُكَ على قَوْلِكَ بَخٍ بَخٍ؟» قالَ: لا وَاللهِ! يا رَسُولَ اللهِ! إلَّا رَجَاءَ أَنْ أكُونَ مِنْ أَهلِها، قال: «فإنَّكَ مِنْ أَهلِهَا» فَأَخرَجَ تَمَرَاتٍ مِنْ قَرَنِهِ، فَجَعَلَ يَأكُلُ مِنهُنَّ، ثُمَّ قَالَ: لَئِنْ أَنَا حَيِيتُ حتى آكُلَ تَمَرَاتي هذهِ إنَّهَا لحَيَاةٌ طَوِيلَةٌ! فَرَمَى بِمَا كانَ مَعَهُ مِنَ التَّمرِ، ثم قَاتَلَهُمْ حتَّى قُتِلَ. رواهُ مسلمٌ. «القَرَن» بفتح القاف والراء: هو جَعْبَةُ النَّشَّابِ.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) (తన సహచరులకు హితోపదేశం చేస్తూ), “నేను స్వయంగా దేని గురించయినా ఆదేశించనంతవరకు లేదా నేను స్వయంగా దాన్ని ఆచరించనంతవరకు మీలో ఎవరూ తొందరపడి ఏమీ చేయకండి” అని అన్నారు. కాసేపటికి బహుదైవారాధకులు (ముస్లింల మీద దాడి చేయటానికి) ముందుకు వచ్చారు. అప్పుడు ఆయన తన సహచరుల్ని (ప్రతిఘటన కోసం ప్రేరేపిస్తూ) “భూమ్యాకాశాల అంత విశాలమైన స్వర్గం కోసం లేచి నుంచోండి” అని ఆదేశించారు.

అప్పుడు (ఆయన సహచరుల్లో ఒకరైన), ఉమర్ బిన్ హుమామ్ అన్సారీ ఆశ్చర్యపోతూ, “దైవప్రవక్తా! (ఈ యుద్ధంలో పాల్గొంటే) భూమ్యా కాశాల అంత విశాలమైన స్వర్గం లభిస్తుందా?” అని అడిగారు. “అవును” అని బదులిచ్చారు దైవప్రవక్త (సల్లం). ఆ మాట విని ఆయన “ఓహో, ఓహో” అని అనసాగారు. అందుకు దైవప్రవక్త (సల్లం), “ఓహో, ఓహో అని అంటున్నా రెందుకు?” అని ప్రశ్నించారు. దానికాయన, “దైవప్రవక్తా! నాకు స్వర్గ వాసి అవ్వాలని ఆశగా ఉంది. అంతే తప్ప అందులో మరే దురుద్దేశమూ

లేదు" అని చెప్పారు. "అయితే నువ్వు కూడా స్వర్గవాసుల్లో చేరుతావు" అని చెప్పారు దైవప్రవక్త (సల్లం).

దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట ఆ శుభవార్త వినగానే ఆయన (పులకించిపోయి) అంబులపాదిలో నుంచి కొన్ని ఖర్జూర పండ్లు బయటికి తీసుకొని తింటూ కూర్చున్నారు. అంతలోనే మళ్ళీ మనసులో 'నేను ఈ ఖర్జూర పండ్లు తినేవరకూ బ్రతికున్నా అప్పటికి చాలా ఆలస్యమైపోతుందేమో' అనుకొని తన దగ్గరున్న ఖర్జూర పండ్లన్నీ క్రిందపడేసి శత్రువులతో పోరాడుతూ చివరికి అమరగతినొందారు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసు ద్వారా మనకు స్థూలంగా మూడు విషయాలు బోధపడుతున్నాయి.

ఒకటి: యుద్ధంలో సైనికులు తమ నాయకుని ఆదేశాలను, సూచనలను తు.చ. తప్పకుండా పాటించాలి. ఏ విషయంలోనయినా సరే తమ సేనాపతి సంకేతం కోసం వేచి ఉండాలి. అతని అనుమతి, అనుజ్ఞ లేకుండా తమంతట తాముగా శత్రువుల మీద విరుచుకుపడకూడదు.

రెండు: సైనికుల్లో యుద్ధపిపాసను రగుల్గోల్పటానికి వారి ముందు స్వర్గసుఖాల గురించి బోధించాలి. స్వర్గాన్ని పొందాలన్న ఆతురతతో ముస్లింలు రెట్టింపు ఉత్సాహంతో, నూతనోత్తేజంతో యుద్ధం చేస్తారు.

మూడు: దైవప్రవక్త సహచరుల్లో నిత్యం పరలోకభావన పొంగిపొరలుతూ ఉండేది. దాని మూలంగానే వారు ప్రాపంచిక సుఖసౌఖ్యాలకు అంతగా ప్రాముఖ్యత నివ్వలేదు. ఆ ఐహిక అనాసక్తతా భావమే, ఆ పరలోక చింతనే వారిని ఇహపర లోకాల్లో విజేతలుగా నిలబెట్టింది.

١٣١٧ ـ وعنه قال: جَاءَ ناسٌ إلى
النَّبيِّ ﷺ أَنِ ابْعَث مَعَنَا رِجَالًا يُعَلِّمُونَا
القُرآنَ وَالسُّنَّةَ، فَبَعَثَ إلَيهم سَبعِينَ رَجُلاً
مِنَ الأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُمُ: القُرَّاءُ، فِيهم خَالِي
حَرَامٌ، يَقرَؤُونَ القُرآنَ، وَيَتَدَارَسُونَ

1317. హజ్రత్ అనస్ (రజి) గారే చేసిన కథనం: కొంతమంది దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరకు వచ్చి, "(దైవప్రవక్తా!) మాకు ఖుర్‌ఆన్ మరియు ఇస్లాం విధానం నేర్పించటానికి మాతోపాటు (మీ శిష్యుల్ని) ఎవరినైనా పంపించండి" అని కోరారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) వారి కోరికను మన్నించి అన్సార్ తెగకు చెందిన డెబ్భైమందిని వారి వెంట పంపించారు. వారిని ఖారీలు (ఖుర్‌ఆన్ పారాయణకులు) అని పిలిచేవారు. వారిలో మా మామయ్య హరామ్ కూడా ఉన్నారు. వీరందరూ రాత్రిపూట ఖుర్‌ఆన్ పారాయణం చేసేవారు. ఖుర్‌ఆన్ ఇతరులకు నేర్పించటం, స్వయంగా నేర్చుకోవటం మొదలగు పనుల్లో నిమగ్నులై ఉండేవారు. పగటి పూటేమో మస్జిద్‌కోసం నీళ్లు మోసుకు రావటం, కట్టెలు ఏరుకొచ్చి అమ్ము కోవటం, వచ్చిన డబ్బుతో సుఫ్ఫావారి కోసం, ఇతర పేదప్రజల కోసం అహార పదార్థాలు కొనితీసుకు రావటం లాంటి పనులు చేస్తుండేవారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) అలాంటివాళ్ళను (డెబ్భైమందిని) వారివెంట పంపారు. కాని మార్గమధ్యంలో వారు దైవప్రవక్త సహచరుల్ని చంపటానికి కుట్రపన్నారు. గమ్యానికి చేరుకోక ముందే వారిని హతమార్చారు. శత్రువుల చేతుల్లో

بِاللَّيْلِ يَتَعَلَّمُونَ، وكانُوا بِالنَّهارِ يَجِيئُونَ بالمَاءِ، فَيَضَعُونَه في المَسجِدِ، وَيَحْتَطِبُونَ فَيَبِيعُونَه، ويَشْتَرُونَ بِهِ الطَّعَامَ لأَهلِ الصُّفَّةِ، ولِلفُقَرَاءِ، فَبَعَثَهم النَّبيُّ ﷺ، فَعَرَضُوا لهم فَقَتَلُوهُمْ قبلَ أَنْ يَبلُغوا المَكَانَ، فَقَالُوا: اللَّهُمَّ! بَلِّغ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَّا قد لَقِينَاكَ فَرَضِينَا عَنْكَ وَرَضِيتَ عَنَّا، وَأَتى رجُلٌ حَرَاماً خَالَ أَنَسٍ مِنْ خَلفِهِ، فَطَعَنَهُ بِرُمْحٍ حتى أَنْفَذَهُ، فَقَالَ حَرَامٌ: فُزتُ وَرَبِّ الكَعْبَةِ، فقالَ رسولُ الله ﷺ: «إنَّ إخوانكم قد قُتِلُوا وإنَّهم قَالُوا: اللَّهُمَّ! بَلِّغ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَّا قد لَقِينَاكَ فَرَضِينا عَنْكَ وَرَضِيتَ عَنَّا». متفقٌ عليه، وهذا لفظ مسلم.

హతమార్చబడుతున్నప్పుడు దైవప్రవక్త సహచరులు ఈ విధంగా ప్రార్థించారు: "ఓ అల్లాహ్! మేము నిన్ను కలుసుకున్నామని, మేము నీ పట్ల సంతుష్టులయ్యామని, నీవు కూడా మా పట్ల ప్రసన్నుడవయ్యావని మా ప్రవక్తకు తెలియజెయ్యి."

(ఆ శత్రువుల్లో) ఒకడు వెనుక నుంచి వచ్చి అనస్ గారి మామయ్య హరామ్‌ను ఈటెతో పొడిచాడు. అది శరీరాన్ని చీల్చుకుంటూ అవతలి వైపుకు వచ్చేసింది. ఆయన (ఆ స్థితిలోనే) "కాబా ప్రభువు సాక్షి! నేను విజయం సాధించాను" అని అన్నారు.

అటు (మదీనాలో దైవప్రవక్త -సల్లం) తన సహచరులకు ఈ విషయం తెలియజేస్తూ, "మీ సోదరులు వధించబడ్డారు. ఆ సమయంలో వారు, 'ఓ అల్లాహ్! మేము నిన్ను కలుసుకున్నామనీ, మేము నీ పట్ల సంతుష్టులయ్యామనీ, నీవు కూడా మా పట్ల ప్రసన్నుడవయ్యావనీ మా ప్రవక్తకు తెలియజెయ్యి' అని ప్రార్థించారు" అని చెప్పారు. (బుఖారీ-ముస్లిం, వాక్యాలు మాత్రం ముస్లింవి)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

కొంతమంది దైవవిరోధులు ఒక పథకం ప్రకారం సాగించిన కుట్ర ఇది. తమకు విద్య నేర్పించేందుకు గురువులు కావాలని దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వచ్చి ఆయన సహచరుల్లో

డెబ్భైమంది ఖుర్‌ఆన్ స్మర్తల్ని (హాఫిజ్‌లను) తమ వెంట తీసుకెళ్ళారు. ఆ తర్వాత మార్గమధ్యంలోనే వారిని మోసగించి అతి కిరాతకంగా నరికి చంపేశారు. తమకు ఆ దైవవిరోధుల చేతుల్లో చావు ఖాయమని తెలుసుకోగానే దైవప్రవక్త సహచరులు ఈ విషయం దైవప్రవక్త (సల్లం)కు తెలియపరచమని దైవాన్ని వేడుకున్నారు. దేవుడు వారి మొరను ఆలకించి వహీ ద్వారా దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఈ విషయం తెలియపరచగా ఆయన మదీనాలో ఉన్న సహచరులకు దీని గురించి చెప్పారు. ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడే ఒక ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే దైవప్రవక్త (సల్లం)కు అగోచర జ్ఞానం లేదు. ఒకవేళ ఆయనకు అగోచర జ్ఞానం ఉండి వుంటే అసలాయన తన సహచరుల్ని దైవవిరోధుల వెంట పంపి ఉండేవారే కాదు.

2) మస్జిదె నబవీ ప్రాంగణంలో ఉన్న అరుగు మీద ఖుర్‌ఆన్ విద్య నేర్చుకునేవారు నివసించేవారు. వారిని 'సుఫ్ఫా మనుషులు' (అస్‌హాబె సుఫ్ఫా) అని పిలిచేవారు. అసలు సుఫ్ఫా అంటే అరుగు అని అర్థం. డెబ్భై ఎనభై మంది సహచరులు ఎల్లప్పుడూ ఆ అరుగుమీదనే నివసిస్తూ, దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గర ధర్మజ్ఞానాన్ని నేర్చుకుంటూ ఉండేవారు. వారి బ్రతుకు తెరువుకు ఒక నిర్ణీత మార్గమంటూ ఏమి ఉండేదికాదు. కేవలం దైవం మీద నమ్మకంతోనే బ్రతికేవారు. ఎప్పుడయినా ఏవయినా ఆహార పదార్థాలు కానుకగాగాని లేక దానం రూపంలోగాని వస్తే వాటిని అందరూ పంచుకొని తినేవారు. వాళ్ళలోనే కొంతమంది అడవికెళ్ళి కట్టెలు తెచ్చి అమ్మటం చేస్తుండేవారు. ఆ వచ్చిన డబ్బుతో తోటి సహచరుల కోసం భోజన ఏర్పాట్లు చేసుకునేవారు.

3) ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడే మూడో ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే ధర్మప్రచార కార్యం ఎంతో కష్టమైన పని. ఆ పని చేసేవారిని లోకం నానా మాటలు అంటుంది. కొన్ని సందర్భాల్లో వారి ప్రాణాలకే ముప్పు ఏర్పడవచ్చు. అయినప్పటికీ ధర్మపండితులు దైవప్రవక్తలు వదలివెళ్ళిన కర్తవ్యంగా భావించి కష్టాలను భరించి వ్యయప్రయాసలకు ఓర్చుకొని ఆ పనిని ముందుకు నడిపించాలి.

1318. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం: మా బాబాయి అనస్ బిన్ నజర్ (రజి) బద్ర్ యుద్ధంలో పాల్గొనలేదు (అందు కాయన ఎంతగానో చింతించారు). ఒకసారి ఆయన దైవప్రవక్త (సల్లం) తో ఇలా అన్నారు: "దైవప్రవక్తా! మీరు బహు దైవారాధకులతో చేసిన తొలి యుద్ధంలో నేను గైర్హాజరు అయ్యాను. ఒకవేళ దేవుడు భవిష్యత్తులో నాకు

١٣١٨ ـ وَعَنْهُ قَالَ: غَابَ عَمِّي أَنَسُ بنُ النَّضرِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عن قِتَالِ بَدرٍ، فقال: يا رسولَ اللهِ! غِبتُ عن أَوَّلِ قِتَالٍ قَاتَلتَ المُشرِكِينَ، لَئِنِ اللهُ أَشْهَدَنِي قِتَالَ المُشرِكِينَ لَيُرِيَنَّ اللهُ ما أَصنَعُ. فَلَمَّا

كانَ يَومُ أُحُدٍ انكَشَفَ المُسْلِمُونَ، فقالَ: اللَّهُمَّ! إنِّي أَعتَذِرُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هٰؤُلاءِ - يَعْني أَصْحَابَهُ - وَأَبرأُ إليكَ مِمَّا صَنَعَ هٰؤُلاءِ - يعني المُشركينَ - ثُمَّ تَقَدَّمَ فَاستَقبَلَهُ سَعدُ بنُ مُعَاذٍ فقال: يَا سَعدَ بنَ مُعَاذٍ! الجَنَّةَ وَرَبِّ النَّضرِ، إنِّي أَجِدُ رِيحَهَا مِنْ دُونِ أُحُدٍ! قالَ سعدٌ: فَمَا اسْتَطَعْتُ يارسُولَ اللهِ! ماصَنَعَ! قَالَ أَنَسٌ: فَوَجَدْنَا بِهِ بِضعاً وَثَمَانِينَ ضَربَةً بالسَّيفِ، أَوْ طَعنةً بِرُمْحٍ أَوْ رَميَةً بِسَهمٍ، وَوَجَدْنَاهُ قد قُتِلَ وَمَثَّلَ بِهِ المُشرِكونَ، فَمَا عَرَفَهُ أَحَدٌ إلَّا أُختُهُ بِبَنَانِهِ. قال أَنَسٌ: كُنَّا نُرَى - أَوْ نَظُنُّ - أَنَّ هٰذِهِ الآيةَ نَزَلَتْ فِيهِ وَفي أَشْبَاهِهِ: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ إلى آخرها [الأحزاب: ٢٣] متفقٌ عليه، وقد سَبَقَ في بابِ المُجَاهَدَةِ.

బహుదైవారాధకులతో యుద్ధం చేసే అవకాశం కల్పించినట్లయితే అప్పుడు నేనేం చేస్తానో అల్లాహ్ చూస్తాడు."

(కొంతకాలానికి ఉహుద్ యుద్ధం వచ్చింది.) ఉహుద్ యుద్ధం నాడు ముస్లింలు చెల్లాచెదరైపోయారు. అప్పుడు మా బాబాయి, "ఓ అల్లాహ్! వీరు (అంటే నా మిత్రులు) చేసిన దానికి నేను క్షమాపణలు కోరుకుంటు న్నాను. అలాగే ఇంకా ఈ బహుదైవారా ధకులు చేసిన దానితో కూడా నాకెలాంటి సంబంధం లేదు" అంటూ ముందుకు వెళ్ళారు. అక్కడ ఆయనకు సాద్ బిన్ ముఆజ్ (రజి) ఎదురయ్యారు. సాద్‌ను ఉద్దేశించి ఆయన "సాద్ బిన్ ముఆజ్! నజర్ ప్రభువు తోడు! ఉహుద్ కొండల కన్నా చాలా దగ్గర్లో నుంచే నాకు స్వర్గ సువాసన వస్తోంది" అంటూ (శత్రువుల పంక్తుల్లోకి చొచ్చుకుపోయి వీరోచి తంగా పోరాడుతూ అమరగతి నొందారు). అప్పుడు హజ్రత్ సాద్ (రజి) "దైవప్రవక్తా! ఆయన చేసినది నావల్ల కాలేకపోయింది" అంటూ విచారం వ్యక్తం చేశారు.

హజ్రత్ అనస్ (రజి) ఇలా అంటు న్నారు: మేము ఆయన శరీరంపై ఎనభైకు మించి కత్తిపోటులు, బాకు పోడుపులు మరియు బాణాల గాయాలు చూశాము. మేము చూసి

నప్పటికి ఆయన హత్య చేయబడి ఉన్నారు. బహుదైవారాధకులు ఆయన్ని చిత్రవధ చేశారు. అంచేత ఎవరూ ఆయన్ని గుర్తుపట్టలేక పోయారు. చివరికి ఆయనగారి చెల్లెలు ఆయన్ని వ్రేళ్ళ చిగుళ్ళ ఆధారంగా గుర్తుపట్టగలిగింది. బహుశా ఈ (క్రింది) సూక్తి ఈయన మరియు ఈయన లాంటివారి గురించే అవతరించి ఉంటుందని మేమనుకునేవాళ్ళం- "విశ్వాసులలో కొందరు అల్లాహ్‌కు చేసిన వాగ్దానాన్ని నిజంచేసి చూపిన వారు ఉన్నారు..." (పూర్తి ఆయతు) (అహ్‌జాబ్: 23)

(బుఖారీ-ముస్లిం. ఈ హదీసు ఇంతకు ముందు పోరాటపటిమ అధ్యాయంలో కూడా వచ్చింది.)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసులో అనస్‌గారి బాబాయి యుద్ధభూమిలో నిలబడి తాను అత్యంత ధైర్యసాహసాలతో వీరోచితంగా శత్రువులతో పోరాడతానని ప్రకటించారు. అంతేగాని ఉబుసుపోని శపథాలు చేయలేదు. దీనిద్వారా బోధపడే విషయం ఏమిటంటే మనిషికి ఏదయినా సత్కార్యం చేయాలన్న ఆలోచన ఉంటే, 'నేను అది చేయగలను ఇది చేయగలను' అని చెప్పుకోవటం కంటే సమయం వచ్చినప్పుడు తన నిశ్చయానికి అనుగుణంగా తన పూర్తి శక్తిసామర్థ్యాలు ఒడ్డి ఆ పని పూర్తి చేయాలి. అలా చేస్తే స్వయంగా దేవుడే ఆ పనికి నలుగురిలో గుర్తింపు లభించేలా చేస్తాడు. అలాగాకుండా ప్రారంభంలోనే పేరు ప్రఖ్యాతుల కోసం ఏదయినా మంచిపని చేస్తే చిత్తశుద్ధి లోపించే కారణంగా ఆ పనంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరయిపోతుంది.

1319. హజ్రత్ సమురా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: నాకు రాత్రి (కలలో)

١٣١٩ - وعَنْ سَمُرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ

رَجُلَيْنِ أَتَيَانِي، فَصَعِدَا بِي الشَّجَرَةَ، فَأَدْخَلانِي دَاراً هِيَ أَحْسَنُ وَأَفْضَل، لَمْ أَرَ قَطُّ أَحْسَنَ مِنها، قالا: أَمَّا هذِهِ الدَّار فَدَارُ الشُّهَدَاءِ» رواه البخاري وهو بعضٌ من حديثٍ طويلٍ فيه أنواع العلم سيأتي في بابِ تحريمِ الكذبِ إنْ شاءَ الله تعالَى.

ఇద్దరు వ్యక్తులు నా దగ్గరకు వచ్చినట్లు కనిపించింది. వారు నన్ను ఓ చెట్టు మీదకు ఎక్కించుకొని తీసుకెళ్ళారు. అక్కణ్ణుంచి నన్ను వైభవోపేతమైన అత్యంత సుందరమైన ఓ భవనంలోకి తీసుకెళ్ళారు. దానికంటే అందమైన భవనం నేనెన్నడూ చూడలేదు. అక్కడికి తీసుకెళ్ళిన తర్వాత ఆ ఇద్దరు వ్యక్తులు నాతో "ఈ ఇల్లు అమరగతులది(అనగా షహీదులది)" అని చెప్పారు. *(బుఖారీ)*

ఇది ఓ సుదీర్ఘ హదీసులోని భాగం. ఈ హదీసులో ఎన్నో రకాల విద్యలను గురించి ప్రస్తావించటం జరిగింది. దైవం తలిస్తే ఈ హదీసు మళ్ళీ, 'అబద్ధం చెప్పటం నిషిద్ధం' అన్న అధ్యాయంలో మళ్ళీ రాబోతోంది.

(సహీహ్ బుఖారీలోని జనాయెజ్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

దైవప్రవక్త (సల్లం)కు స్వప్నావస్థలో అమరగతులకు స్వర్గంలో లభించనున్న భోగభాగ్యాలను చూపెట్టటం జరిగిందని ఈ హదీసు మనకు తెలియజెబుతోంది. ఈ సందర్భంగా మనం దైవప్రవక్తలకు వచ్చే కలలు నిజంగా జరిగి తీరుతాయన్న విషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. పోతే దైవప్రవక్త (సల్లం)కు కలలో కనిపించిన ఇద్దరు వ్యక్తులు, జిబ్రయీల్ మరియు మీకాయీల్ దూతలు. దేవుడు తలచినప్పుడు దైవదూతలు మానవరూపంలో రాగలరని చెప్పటానికి ఈ హదీసు ప్రబల నిదర్శనం.

١٣٢٠ ـ وعنْ أنسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ أُمَّ الرُّبَيِّعِ بِنْتَ البَرَاءِ وَهِيَ أُمُّ حارِثَةَ بنِ سُرَاقَةَ، أَتَتِ النَّبِيَّ ﷺ فقالَتْ:

1320. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం: హారిసా బిన్ సురాఖా తల్లిగారైన ఉమ్మె రుబ్బీ బిన్తె బరా (రజి.అన్హా) దైవప్రవక్త సన్నిధికి వెళ్ళి, బద్ర్ యుద్ధంలో అమరగతినొందిన హారిసా గురించి

يا رَسُولَ اللهِ! ألا تُحَدِّثُني عَنْ حارِثَةَ ـ وَكانَ قُتِلَ يَوْمَ بَدْرٍ ـ فإنْ كانَ في الجَنَّةِ صَبَرْتُ، وَإنْ كانَ غَيْرَ ذلكَ اجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ في البُكاءِ، فقال: «يا أُمَّ حارِثَةَ! إنَّها جِنانٌ في الجَنَّةِ، وَإنَّ ابْنَكِ أصابَ الفِرْدَوْسَ الأعْلى». رواه البخاري.

అడుగుతూ "దైవప్రవక్తా! నాకు హారిసా గురించి తెలియజేయరా? ఒకవేళ అతను స్వర్గంలో ఉంటే నేను సహనం వహిస్తాను. అలా కాని పక్షంలో నేను అతనికోసం తనివితీరా ఏడుస్తాను" అని మొరపెట్టుకుంది. అందుకాయన ఆమెను ఓదార్చుతూ, 'ఉమ్మె హారిసా! స్వర్గంలో ఎన్నో అంతస్తులున్నాయి. వాటిలో నీ కొడుకు అత్యంత ఉన్నత స్థానంలో ఉన్నాడు" అని చెప్పారు.

(బుఖారీ)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

స్వర్గంలోని అత్యున్నత స్థానాన్ని 'ఫిర్‌దౌస్' అని అంటారు. తన మార్గంలో ప్రాణాలర్పించిన యోధుల పట్ల ప్రసన్నుడై దేవుడు వారిని స్వర్గంలోని అత్యున్నత స్థానమైన 'ఫిర్‌దౌస్'లో ఉంచుతాడు. మీరు దేవుణ్ణి స్వర్గం ప్రసాదించమని కోరినప్పుడు ఫిర్‌దౌస్ స్వర్గాన్ని ప్రసాదించమని అడగండి అని హదీసుల్లో బోధించటం జరిగింది.

١٣٢١ ـ وعَنْ جابِرِ بنِ عبدِ اللهِ رضيَ اللهُ عَنْهُما قالَ: جِيءَ بِأبي إلى النَّبيِّ ﷺ قَدْ مُثِّلَ بِهِ، فَوُضِعَ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَذَهَبْتُ أكْشِفُ عَنْ وَجْهِهِ فنهاني قَوْمٌ فقال النبيُّ ﷺ: «ما زالَتِ المَلائِكَةُ تُظِلُّهُ بِأجْنِحَتِها» متفقٌ عليه.

1321. హజ్రత్ జాబిర్ బిన్ అబ్దుల్లాహ్ (రజి) కథనం: (ఉహుద్ యుద్ధంలో) మా నాన్నగారు చిత్రవధకు గురయ్యారు. ఆయన (భౌతిక) కాయాన్ని తీసుకొచ్చి దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందుంచటం జరిగింది. నేను ఆయన ముఖం మీది వస్త్రాన్ని తొలగించి చూద్దామని ప్రయత్నించినప్పుడు కొంత మంది నన్ను వారించారు. ఆ సందర్భంగా దైవప్రవక్త (సల్లం) నాతో "దైవదూతలు తమ రెక్కలతో మీ నాన్నకు నీడ

కల్పిస్తూ ఉన్నారు" అని చెప్పారు.

(బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం- సహీహ్ ముస్లింలోని ప్రవక్త సహచరుల మహిమోన్నతుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

మనిషిని హత్యచేయటమే కాకుండా అతని ముక్కు, చెవులు మొదలగు అవయవాలు కోసి, కళ్లు పీకి శరీరాకృతుల్ని మార్చివేయటాన్ని 'ముస్‌లా' (చిత్రవధ) అని అంటారు. ఎంతోమంది దైవప్రవక్త సహచరులు యుద్ధాల్లో అవిశ్వాసులు, బహుదైవారాధకుల చేతుల్లో ఈ విధమైన చిత్రవధకు గురయ్యారు. కాని ఇస్లాం ధర్మం మాత్రం శత్రువులనైనా చిత్రవధ చేయరాదని ముస్లింలకు తాకీదు చేసింది.

١٣٢٢ - وعَنْ سهلِ بنِ حُنَيْفٍ رَضِيَ اللهُ عَنهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ سَأَلَ اللهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَّغَهُ اللهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِن مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ» رواه مسلم.

1322. హజ్రత్ సహ్లా బిన్ హునైఫ్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: ఎవరయితే మనస్ఫూర్తిగా తనకు అమరగతినొందే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని దేవుణ్ణి వేడుకుంటారో- అలాంటివారు తమ పడకల మీద మరణించినా సరే దేవుడు వారిని అమరగతుల (షహీదుల) స్థాయికి చేరుస్తాడు.

(ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

١٣٢٣ - وعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ طَلَبَ الشَّهَادَةَ صَادِقاً أُعطِيَهَا وَلو لم تُصِبْهُ» رواه مسلم.

1323. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: మనస్ఫూర్తిగా అమర గతిని ఆశించేవారికి తప్పకుండా ఆ స్థానం ప్రసాదించబడుతుంది. (నిజ జీవితంలో) వారు అమరగతులు కాకపోయినా సరే. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసులో చిత్తశుద్ధి ప్రాముఖ్యత, దాని వల్ల కలిగే ప్రయోజనం వివరించబడ్డాయి. మనిషి ఎల్లప్పుడూ మంచి సంకల్పంతో, ఇంకా చెప్పాలంటే సత్కార్యాలు చేయాలన్న ఆశతో ఉండాలి. అలాంటప్పుడు సత్కార్యాలు చేసే అవకాశం లభించకపోయినా లేక చేయలేకపోయినా దేవుడు అతని మంచి సంకల్పానికి తప్పకుండా ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. అదే విధంగా ప్రతి ముస్లిం దైవమార్గంలో ప్రాణాలర్పించే ఆశతో జీవితం గడిపితే అలాంటి అవకాశం లభించక పోయినా దేవుడు అతన్ని అమరగతుల స్థాయికి చేరుస్తాడని మనం ఆశించవచ్చు.

١٣٢٤ ـ وعَنْ أبي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَا يَجِدُ الشَّهِيدُ مِنْ مَسِّ القَتْلِ إلَّا كَما يَجِدُ أَحَدُكُمْ مِنْ مَسِّ القَرصَةِ» رواه الترمذي وقال: حديثٌ حَسَنٌ صحيحٌ.

1324. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: అమరగతుడు హత్య చేయబడినప్పుడు అతనికి చీమ కుట్టినంత నొప్పి మాత్రమే కలుగుతుంది. (తిర్మిజీ-హసన్)

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ విశిష్టత అధ్యాయం)

١٣٢٥ ـ وعن عبْدِ اللهِ بنِ أَبِي أَوْفَى رضيَ اللهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ في بَعضِ أَيَّامِهِ الَّتي لَقِيَ فِيهَا العَدُوَّ انْتَظَرَ حتى مَالَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ قامَ في النَّاسِ فقال: «أيُّهَا النَّاسُ! لا تَتَمَنَّوا لِقَاءَ العَدُوِّ، وَسَلُوا اللهَ العَافِيَةَ، فإذا لَقِيتُمُوهُم فَاصْبِرُوا، وَاعلَمُوا أَنَّ الجَنَّةَ تَحتَ ظِلالِ السُّيوفِ» ثم قال: «اللَّهُمَّ! مُنزِلَ الكتابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، وَهَازِمَ الأَحْزَابِ اهْزِمهُم وَانصُرنَا عَلَيهم» متفقٌ عليه.

1325. హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అబూ ఔఫా (రజి) కథనం: శత్రువులతో తలపడాల్సి వచ్చిన రోజుల్లో దైవప్రవక్త (సల్లం) (యుద్ధం విషయంలో తొందర పడకుండా) కాసేపు వేచి ఉన్నారు. సూర్యుడు నడినెత్తి నుండి క్రిందికి వాలిన తర్వాత జనం మధ్య నిలబడి ఆయన ఈ విధంగా ప్రసంగించారు: ప్రజలారా! మీరు ఎన్నడూ శత్రువుతో పోరాడాల్సిన పరిస్థితి ఎదురుకావాలని కోరుకోకండి. నిత్యం శాంతిని కోరుకుంటూ అల్లాహ్‌ను ప్రార్థించండి. అయితే శత్రువులతో యుద్ధం చేయవలసిన పరిస్థితి గనక ఎదురైతే మాత్రం

సహనస్థయిర్యాలతో పోరాడండి. స్వర్గం ఖడ్గచ్ఛాయల క్రింద ఉందన్న సంగతిని తెలుసుకోండి.

తర్వాత ఆయన ఇలా ప్రార్థించారు: ఓ అల్లాహ్! దివ్య గ్రంథాన్ని అవతరింపజేసినవాడా! మేఘాలను నడిపించేవాడా! శత్రుసేనల్ని ఓడించినవాడా! ఈ శత్రుసేనల్ని కూడా ఓటమికి గురిచేసి వీరికి వ్యతిరేకంగా మాకు సహాయపడు. (బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

శత్రువులతో యుద్ధం చేయవలసి వచ్చినప్పుడు మధ్యాహ్నం సూర్యుడు నడినెత్తి నుండి వాలిన తర్వాత యుద్ధం మొదలెట్టటం మంచిది. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలాగే చేసేవారు. ఈ హదీసుకు సంబంధించిన మరిన్ని ముఖ్యాంశాల కోసం మొదటి సంపుటిలోని 53వ హదీసు క్రింది ముఖ్యాంశాలు చూడండి.

١٣٢٦ ـ وعن سَهْلِ بنِ سعدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «ثِنْتَانِ لا تُرَدَّانِ، أَوْ قَلَّمَا تُرَدَّانِ: الدُّعَاءُ عِنْدَ النِّدَاءِ وَعِنْدَ البَأْسِ حِينَ يُلْحِمُ بَعْضُهُمْ بَعْضاً». رواه أبو داود بإسناد صحيح.

1326. హజ్రత్ సహ్ల్ బిన్ సాద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) "రెండు ప్రార్థనలు త్రోసిపుచ్చబడవు (లేక) అవి త్రోసిపుచ్చబడటం అనేది చాలా అరుదు" అని అన్నారు. వాటిలో ఒకటి: అజాన్ సమయంలో చేయబడే ప్రార్థన. రెండవది: ఇరుపక్షాలు తలపడి యుద్ధం చేసుకున్నప్పుడు చేయబడే ప్రార్థన. (అబూదావూద్ దీనిని దృఢమైన ఆధారాలతో వెలికి తీశారు.)

(సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం)

1327. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) యుద్ధం చేసినప్పుడు ఈ విధంగా ప్రార్థించేవారు: "ఓ అల్లాహ్! నీవే నా శక్తివి, సహాయకుడివి. నీ సహాయంతోనే నేను అటూ ఇటూ తిరుగుతూ (ఆత్మరక్షణ చేసుకోగల్గుతున్నాను.) నీ సాయంతోనే శత్రువు మీద దాడిచేసి అతనితో పోరాడగల్గుతున్నాను." (అబూదావూద్, తిర్మిజీ-హసన్)

١٣٢٧ - وعَنْ أَنس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: كانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ إذا غَزَا قال: «اللَّهُمَّ! أَنتَ عَضُدِي وَنَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ» رواهُ أَبو داودَ، والترمذيُّ وقال: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

(సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం - సుననె తిర్మిజీలోని ప్రార్థనల అధ్యాయం)

ముఖ్యాంశాలు

శత్రువుతో యుద్ధం చేయటానికి సైనిక బలగాలను, భౌతిక సాధన సంపత్తిని సమకూర్చుకోవటంతోనే సరిపోదు. యుద్ధంలో, విజయం, సహాయం కోసం దేవుణ్ణి కూడా ప్రార్థిస్తూ ఉండాలి. యుద్ధ సమయంలో కూడా దేవుణ్ణి స్మరిస్తూ, ఆయన్ని సహాయం కోసం వేడుకుంటూ ఉండే విశ్వాసులకు ఆయన తరపు నుండి గొప్ప సహాయం లభిస్తుంది.

1328. హజ్రత్ అబూ మూసా (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) శత్రుజనం నుండి బెడద ఉందని తలిస్తే ఈ విధంగా ప్రార్థించేవారు: ఓ అల్లాహ్! మేము నిన్ను వారి ముందుంచుతున్నాం. వారి దౌష్ట్యాల నుండి నీ శరణు వేడుకుంటున్నాం.

(అబూదావూద్. దీని ఆధారాలు దృఢమైనవి)

١٣٢٨ - وعَنْ أَبي مُوسَى رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبيَّ ﷺ كانَ إذا خَافَ قَوماً قالَ: «اللَّهُمَّ! إنَّا نَجعلُكَ في نُحُورِهِم، ونَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِم» رواه أبو داودَ بإسنادٍ صحيحٍ.

(సుననె అబూదావూద్‌లోని నమాజ్ ప్రకరణం)

1329. హజ్రత్ ఇబ్నె ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: గుర్రాల నుదుట ప్రళయం వరకూ శ్రేయో శుభాలు ఉంచబడ్డాయి.

(బుఖారీ-ముస్లిం)

١٣٢٩ ـ وعَن ابنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «الخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الخَيرُ إلى يَوْمِ القِيَامَةِ» متفقٌ عليه.

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

జిహాద్ కోసం ఉపయోగించబడే గుర్రాల్లోనే ఈ శ్రేయోశుభాలు ఉంటాయన్న విషయం గమనార్హం. అసలు శ్రేయోశుభాలంటే జిహాద్‌లో పాల్గొనటం వల్ల లభించే పుణ్యఫలం అని అర్థం. అయితే యుద్ధంలో విజయం సాధించినప్పుడు లభించే యుద్ధసొత్తు కూడా ఒక విధంగా శ్రేయస్కరమైనదే. కనుక దైవమార్గంలో యుద్ధం కోసం గుర్రాలను పెంచటం వల్ల పుణ్యఫలంతో పాటు యుద్ధంలో గెలిచినప్పుడు విజయప్రాప్తి కూడా లభిస్తుందన్నది ఈ హదీసు సారాంశం. పూర్వకాలపు యుద్ధాల్లో గుర్రాల పాత్ర ఎటువంటిదో, శత్రువులతో పోరాడటానికి గుర్రాలు ఎంతగా అవసరమయ్యేవో వేరుగా చెప్పనక్కర్లేదు. నేడు కాలం మారింది. యుద్ధ తంత్రాల్లో పెనుమార్పులు వచ్చాయి. శత్రువుల లక్ష్యాలను ఛేదించటం కోసం అత్యంత అధునాతనమైన యుద్ధసామగ్రిని ఉపయోగించటం జరుగుతోంది. అయినప్పటికీ నేటి యుద్ధాల్లో కూడా గుర్రాల పాత్రను, ప్రాముఖ్యతను మనం తీసిపారేయలేం. అలాంటప్పుడు ప్రళయం వరకూ గుర్రాల నుదుట శ్రేయోశుభాలు రాసివున్నాయనటంలో సందేహమేముంది?

1330. హజ్రత్ ఉర్వా బారిఖీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: గుర్రాల నుదుట ప్రళయం వరకూ శ్రేయో శుభాలు ఉంచబడ్డాయి. శ్రేయోశుభాలంటే పుణ్యఫలం మరియు యుద్ధ ప్రాప్తి. (బుఖారీ, ముస్లిం)

١٣٣٠ ـ وعَنْ عُرْوَةَ البَارِقِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الخَيرُ إلى يَوْمِ القِيَامَةِ: الأَجرُ، وَالمَغنَمُ» متفقٌ عليه.

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

1331. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: దైవం మీద

١٣٣١ ـ وعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنِ احتَبَسَ

فَرَساً في سَبيلِ اللهِ، إيمَاناً باللهِ، وَتَصدِيقاً بِوَعْدِهِ، فإنَّ شِبَعَهُ، وَرِيَّهُ وَرَوْثَهُ، وَبَوْلَهُ في مِيزَانِهِ يَوْمَ القِيَامَةِ» رواه البخاريُّ.

విశ్వాసంతో ఆయన వాగ్దానం నిజమైనదని భావిస్తూ, ఆయన మార్గంలో (యుద్ధం చేయటం కోసం) గుర్రాన్ని పెంచితే దానికి పెట్టబడే మేత, నీళ్లు ఇంకా అది విసర్జించే మలమూత్రాలు అన్నీ ప్రళయదినాన (మనిషి కర్మలతో పాటు) త్రాసులో తూయబడతాయి. (బుఖారీ)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం)

١٣٣٢ ـ وعَنْ أَبي مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: جَاءَ رَجُلٌ إلى النَّبيِّ ﷺ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ فقالَ: هذِهِ في سَبيلِ اللهِ، فقالَ رسُولُ اللهِ ﷺ: «لَكَ بِها يَومَ القِيَامَةِ سَبْعُمِائَةِ نَاقَةٍ كُلُّهَا مَخطُومَةٌ» رواهُ مسلم.

1332. హజ్రత్ ఇబ్నె మస్ఊద్ (రజి) కథనం: ఒక వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి కళ్లెం బిగించిన ఒక ఒంటెను తీసుకొచ్చి, "దైవప్రవక్తా! దీనిని దైవ మార్గంలో అర్పిస్తున్నాను" అని అన్నాడు. అది విని ఆయన "అందుకుగాను నీకు పరలోకంలో ఏడొందల ఒంటెలు లభిస్తాయి. వాటన్నింటికీ కళ్లాలు బిగించబడి ఉంటాయి" అని చెప్పారు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

١٣٣٣ ـ وعن أبي حَمَّادٍ ـ ويُقَال: أبو سُعادٍ، ويُقَالُ: أبو أَسَدٍ، ويقَال: أبو

1333. హజ్రత్ అబూ హమ్మాద్ ఉఖ్బా బిన్ ఆమిర్ జుహనీ (రజి) కథనం (కొంతమంది ఈయన మారుపేరు అబూ సుఆద్ లేక అబూ అసద్ లేక అబూ ఆమిర్ లేక అబూ అమ్ర్ లేక అబుల్ అస్వద్ లేక అబూ అబస్ అయిఉంటుందని అభిప్రాయ పడ్డారు.) దైవప్రవక్త (సల్లం) వేదికపై

عامِرٍ، ويقالُ: أبو عَمْرٍو، ويقالُ: أبو الأَسْوَدِ، ويقالُ: أبو عَبْسٍ- عُقْبَةَ بن عامِرٍ الجُهَنِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ وَهُوَ عَلى المِنْبَرِ يقولُ: «وَأَعِدُّوا لَهُم ما استَطَعْتُم من قُوَّةٍ، أَلا إنَّ القُوَّةَ الرَّميُ، أَلا إنَّ القُوَّةَ الرَّميُ، أَلا إنَّ القُوَّةَ الرَّميُ» رواه مسلم.

నించొని ఈ సూక్తి పఠిస్తుండగా తాను విన్నానని ఆయన తెలియజేశారు: "మీరు దైవ విరోధుల్ని ఎదుర్కోవటానికి మీ శక్తి మేరకు అత్యధిక బలాన్ని సమ కూర్చుకోండి."

ఆ తర్వాత ఆయన తన సహచరుల్ని ఉద్దేశ్యించి, "వినండి! బలమంటే విలువిద్య, బలమంటే విలువిద్య, బలమంటే విలువిద్య" అని (మూడు సార్లు) అన్నారు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

పైన పేర్కొనబడిన దివ్యఖుర్ఆన్ ఆయతులో శత్రువులను ఎదిరించటానికి వీలైనంత ఎక్కువగా శక్తిసామర్థ్యాలను సమకూర్చుకోమని అల్లాహ్ ముస్లింలను ఆజ్ఞాపిస్తున్నాడు. ఆనాటి యుద్ధ విధానం, సమకాలీన పరిస్థితుల దృష్ట్యా దైవప్రవక్త (సల్లం) 'బలం' అంటే 'విలువిద్యే'నని వివరించారు. పైగా ఒకటికి మూడు సార్లు ఆ విషయాన్ని నొక్కిచెప్పి దాని ప్రాముఖ్యతను వెల్లడించారు. ఆ కాలపు యుద్ధ విధానాల్లో విలువిద్యకు అత్యంత కీలకమైన స్థానం ఉండేది. కాని నేడు యుద్ధ విధానం పూర్తిగా మారిపోయింది. బాణాల స్థానే ఈ రోజు ట్యాంకులు, క్షిపణులు, ఆటంబాంబులు మొదలగు వినూత్న యుద్ధ పరికరాలెన్నో ఆవిష్కరించబడ్డాయి. అదే విధంగా వైమానిక దళం, నౌకాదళాలు కూడా నేటి యుద్ధ విధానంలో ప్రధాన భూమికను నిర్వహిస్తున్నాయి. కనుక ఈ యుగంలో దివ్యఖుర్ఆన్‌లోని "మీ శక్తి మేరకు అత్యధిక బలాన్ని సమకూర్చుకోండి" అన్న ఆయతుకు పైన పేర్కొనబడిన అత్యాధునిక యుద్ధ పరికరాలను సమకూర్చుకోవటం, వినూత్న యుద్ధ విధానాలను అవలంబించి దైవ విరోధులను ఎదుర్కోవటానికి సిద్ధంగా ఉండటం అనే భావమే వస్తుంది. ఇస్లామీయ రాజ్యం ఈ విభాగంలో ఎటువంటి నిర్లక్ష్యం చేయకుండా దివ్యఖుర్ఆన్ ఆయతును తు.చ. తప్పకుండా పాటించటానికి కృషి చేయాలి.

١٣٣٤ - وَعَنْهُ قالَ: سمعتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ، يقولُ: «سَتُفْتَحُ عَلَيكُم أَرَضُونَ، وَيَكْفِيكُمُ اللهُ، فَلا يَعْجِزْ أَحَدُكُمْ أَن يَلْهُوَ بِأَسْهُمِهِ» رواه مسلم.

1334. ఉఖబా బిన్ ఆమిర్ జుహనీ (రజి)గారే చేసిన కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచిస్తుండగా నేను విన్నాను: త్వరలోనే ఎన్నో

భూభాగాల (రాజ్యాల) విజయ ద్వారాలు మీకోసం తెరువబడ నున్నాయి. అప్పుడు (శత్రువులతో పోరాడటానికి) మీకు దేవుని తరఫు నుండి చాలినంత బలం లభిస్తుంది. అయితే మీరు మీ (తీరిక సమయంలో) బాణాలతో అభ్యాసం చేయటంలో మాత్రం ఏ లోటూ రానీయకూడదు సుమా! (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

రాబోవు కాలంలో ముస్లింలు ఎన్నో ప్రాంతాల మీద విజయకేతనం ఎగురవేస్తారనీ, ఆ కాలంలో దేవుడు వారికి పూర్తి మద్దతునిస్తాడనీ, ఫలితంగా శత్రువులు ముస్లింలకు ఏమాత్రం నష్టం కలిగించలేరని ఈ హదీసు చెబుతోంది. అయితే దానితోపాటు భౌతిక సాధన సంపత్తిని సమకూర్చుకునే విషయంలోనూ ఎలాంటి ఏమరుపాటుకు లోనుకారాదనీ, అదే విధంగా యుద్ధంలో శత్రువులతో తలపడే విధానాన్ని అభ్యసించటంలోనూ ఎలాంటి లోటూ రానీయకూడదని ఈ హదీసు హెచ్చరిస్తోంది. ఆ విధంగా చూస్తే నేటి కాలంలో ధర్మయోధులు అధునాతన యుద్ధ పరికరాలను ఉపయోగించటం కోసం శిక్షణ పొందటం చాలా అవసరం.

1335. ఉఖబా బిన్ ఆమిర్ (రజి) గారే చేసిన కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) (తన సహచరులకు యుద్ధ తంత్రాల గురించి బోధిస్తూ) "విలు విద్య నేర్చుకొని ఆపై దాన్ని నిర్లక్ష్యం చేసిన వారితో మాకు సంబంధం లేదు (లేక) వాడు మాకు అవిధేయత చూపినట్లే" అని హెచ్చరించారు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

١٣٣٥ ـ وعَنْـهُ أَنَّـهُ قَـالَ: قَـالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ عُلِّمَ الرَّمْيَ، ثُمَّ تَرَكَهُ، فَلَيْسَ مِنَّا، أَوْ فَقَدْ عَصَى» رواه مسلم.

ముఖ్యాంశాలు

ఆనాడు విలువిద్యకు ఎంతో ప్రాముఖ్యత ఉండేది. దాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని దైవప్రవక్త

(సల్లం) ఈ మాట అన్నారు. ప్రతి ఒక్కరూ అలాంటి యుద్ధ విద్యల్ని నేర్చుకోవాలని ఈ హదీసు పురికొల్పుతుంది. అలాగే దాన్ని నేర్చుకున్న తర్వాత అభ్యాసం చేయకుండా దాన్ని నిర్లక్ష్యం చేసేవారికి ఇందులో హెచ్చరిక కూడా ఉంది. నేడు విలువిద్య స్థానాన్ని ఇతర యుద్ధ విధానాలు ఆక్రమించాయి. వాటి విషయంలో కూడా ఈ హెచ్చరిక వర్తిస్తుంది. కనుక దైవధర్మ ఔన్నత్యం కోసం, ముస్లింల రక్షణకోసం ఒకసారి ఒక విద్య నేర్చుకొని ఆ తర్వాత దాన్ని ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా మర్చిపోవటం చాలా పెద్ద పాపం. దానివల్ల ఒక ముఖ్య ఇస్లామీయ విధి నిర్వహణలో నిర్లక్ష్యం వహించినట్లవుతుంది.

١٣٣٦ ـ وعنهُ، رضيَ اللهُ عَنهُ قالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ، يقولُ: «إنَّ الله يُدخِلُ بِالسَّهمِ الوَاحِدِ ثَلاثَةَ نَفَرٍ الجَنَّةَ: صَانِعَهُ يحتَسِبُ في صَنْعَتِهِ الخيرَ، وَالرَّامِيَ بِهِ، وَمُنْبِلَهُ. وارمُوا وارْكَبُوا، وَأَنْ تَرمُوا أَحَبُّ إليَّ مِنْ أَنْ تَركَبُوا. وَمَنْ تَرَكَ الرَّمْيَ بَعْدَ ما عُلِّمَهُ رَغبَةً عنه، فَإِنَّها نِعمَةٌ تَرَكَهَا» أوْ قال: «كَفَرَهَا». رواهُ أبو داودَ.

1336. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా చెబుతుండగా తాను విన్నానని హజ్రత్ ఉఖబా బిన్ ఆమిర్ (రజి) గారే తెలియ జేశారు: దేవుడు ఒక బాణం మూలంగా ముగ్గుర్ని స్వర్గానికి పంపుతాడు. (1) పుణ్యఫలాపేక్షతో బాణం తయారు చేసినవాడిని. (2) ఆ బాణాన్ని (దైవ విరోధుల మీదకు) వదిలేవాడిని. (3) అంబులపొది నుంచి దాన్ని తీసి అతనికి అందించేవాడిని.

మీరు విలువిద్యను, స్వారీ చేయటాన్ని నేర్చుకోండి. మీరు స్వారీ చేయటం కన్నా విలువిద్య నేర్చుకోవటమే నాకు అత్యంత ఇష్టం. విలువిద్య నేర్చుకున్న తర్వాత అయిష్టం కొద్ది దాన్ని వదిలేసిన వ్యక్తి తనకు అందివచ్చిన వరాన్ని వదలుకున్నట్లే (లేక) దానిపట్ల కృత ఘ్నుతకు పాల్పడినట్లే. *(అబూదావూద్)*

(సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

దైవవిరోధుల్ని మార్కొనటానికి సంసిద్ధత ఇంకా దాని ప్రాముఖ్యత గురించి ఈ హదీసులో వివరించటం జరిగింది. దానికోసం విలువిద్యను ఉదాహరణగా పేర్కొనటం జరిగింది. ఈ

రోజుల్లో విలువిద్య స్థానే అత్యాధునికమైన యుద్ధపరికరాలు వచ్చాయి. కనుక వాటిని తయారు చేసేవారికి, వాటి ద్వారా శత్రువుల్ని మార్కొనేవారికి, యుద్ధంలో ధర్మయోధులకు సహాయపడే వారందరికి తగినంత పుణ్యం లభిస్తుంది.

١٣٣٧ ـ وعَن سَلَمَةَ بنِ الأكوَعِ، رَضِيَ اللهُ عَنهُ قالَ: مَرَّ النَّبيُّ ﷺ، على نَفَرٍ يَنتَضِلُونَ، فَقَالَ: «ارمُوا بَني إسماعيلَ فإنَّ أبَاكم كانَ رامِياً» رواه البخاري.

1337. హజ్రత్ సలమా బిన్ అక్వా (రజి) కథనం: కొంతమంది ఒకచోట విలువిద్య పందెం వేసుకొని బాణాలు వదులుతుండగా దైవప్రవక్త (సల్లం) అటుగా వెళ్తూ, "ఇస్మాయీల్ సంతతి వారలారా! (వింటిని ఎక్కుపెట్టి) బాణాలు వదలండి. నిస్సందేహంగా మీ తాత ఇస్మాయీల్ (గొప్ప) విలుకాడు" అంటూ వారిని ఉత్తేజ పరచారు.

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఆ కాలంలో అరబ్బుల్ని ఇస్మాయీల్ సంతతివారని కూడా పిలిచేవారు. ఇబ్రాహీమ్ కుమారుడైన ఇస్మాయీల్ ద్వారా వ్యాపించిన సంతానమే అరబ్బులంతా కూడాను. అందుకే వారిని ఇస్మాయీల్ సంతతివారని పేరు పడింది. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లం) కూడా ఆయన వంశం వారే. ఆ విధంగా చూస్తే ఇబ్రాహీమ్ (అలైహి) మన ప్రవక్త (సల్లం)కు కూడా 'తాత' అవుతారన్నమాట!

١٣٣٨ ـ وَعَنْ عَمْرِو بنِ عَبَسَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنهُ قالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَمَى بِسَهمٍ في سَبيلِ اللهِ فَهُوَ لَـهُ عِـدْلُ مُحَـرَّرَةٍ». رواهُ أبـو داودَ، والترمذي وقال: حديثٌ حسنٌ صحيحٌ.

1338. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచిస్తుండగా తాను విన్నానని అమ్ర్ బిన్ అబసా (రజి) తెలియజేశారు: దైవ మార్గంలో ఒక బాణం వదిలిన వ్యక్తికి, ఒక బానిసకు స్వేచ్ఛ ప్రసాదించినంత పుణ్యం లభిస్తుంది.

(అబూదావూద్, తిర్మిజీ - హసన్, సహీహ్)

(సుననె అబూదావూద్‌లోని బానిస విమోచన ప్రకరణం - సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ మహిమోన్నతుల ప్రకరణం)

1339. హజ్రత్ అబూ యహ్యా ఖురైమ్ బిన్ ఫాతిక్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: ఎవరయినా దైవ మార్గంలో ఏమైనా ఖర్చుపెడితే అతని కొరకు (అతని కర్మల జాబితాలో) ఏడొందల రెట్లు పుణ్యం వ్రాయబడు తుంది. (తిర్మిజీ-హసన్)

١٣٣٩ ـ وعَنْ أَبي يحيى خُرَيْم بن فَاتِكٍ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً في سَبيلِ اللهِ كُتِبَ لَهُ سَبْعَمِائَةِ ضِعْفٍ» رواهُ الترمِذي وقالَ: حديثٌ حَسَنٌ.

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ మహిమోన్నతుల ప్రకరణం)

1340. హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుద్రీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: ఎవరయినా దైవమార్గంలో ఒకరోజు ఉపవాసముంటే దానికి బదులుగా దేవుడు అతన్ని నరకాగ్ని నుండి డెబ్భై సంవత్సరాల (ప్రయాణమంత) దూరం ఉంచుతాడు. (బుఖారీ-ముస్లిం)

١٣٤٠ ـ وعَنْ أَبي سَعيدٍ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْماً في سَبيلِ اللهِ إلاَّ بَاعَدَ اللهُ بِذلك اليَوْمِ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفاً» متفقٌ عليهِ.

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసు ఇంతకు ముందు ఉపవాస అధ్యాయంలో కూడా వచ్చింది. ఇందులో ఇంకా దీనికి ముందు ప్రస్తావించబడిన హదీసుల్లో కూడా దైవమార్గంలో ఖర్చుచేయటం, ఇతర ఎలాంటి కష్టాన్నయినా సహించటం వల్ల లభించే పుణ్యం గురించి వివరించటం జరిగింది. మొత్తానికి జిహాద్ మార్గంలో చేసిన ఏ పనీ వృధాగా పోదనీ, ప్రతి పనికి పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుందన్న విషయాన్ని తెలియజెప్పటమే ఈ హదీసుల ఉద్దేశ్యం.

1341. హజ్రత్ అబూ ఉమామా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు : ఎవరయినా "దైవమార్గంలో ఒక రోజు ఉపవాస ముంటే అతనికీ - నరకాగ్నికి మధ్య దేవుడు భూమ్యాకాశమంత (వెడ

١٣٤١ ـ وعَنْ أَبي أُمَامَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبيِّ ﷺ، قالَ: «مَنْ صَامَ يَوْماً في سَبيلِ اللهِ جَعَلَ اللهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ خَنْدَقاً كَمَا بَيْنَ السَّماءِ والأَرْضِ» رواهُ الترمذي وقالَ: حديثٌ حسنٌ صحيحٌ.

ల్పయిన) కందకం (అడ్డం) ఉండేలా చేస్తాడు. (తిర్మిజీ-హసన్, సహీహ్)

(సుననె తిర్మిజీలోని జిహాద్ మహిమోన్నతుల ప్రకరణం)

١٣٤٢ ـ وعَنْ أبي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ ماتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ بِغَزْوٍ، ماتَ عَلى شُعْبَةٍ مِنَ النِّفَاقِ» رواهُ مسلمٌ.

1342 హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: జిహాద్ చేయకుండా, కనీసం జిహాద్ చేయాలన్న ఆలోచన కూడా లేకుండా మరణించిన వ్యక్తి ఓ కపట లక్షణంతో మరణించిన వాడవుతాడు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

జిహాద్‌లో పాల్గొనే అవకాశం లభించకపోవటం వేరే విషయం. కాని ఒకవేళ ధర్మ విరోధులతో పోరాడాల్సి వచ్చినప్పుడు దైవమార్గంలో పోరాడాలన్న తలంపు కూడా లేకపోవటం కపటుల లక్షణం. దైవప్రవక్త (సల్లం) కాలంలో కపట విశ్వాసులు ప్రాణభయంతో ఎల్లప్పుడూ జిహాద్‌కు దూరంగా ఉండేవారు. ఇమామ్ ఖుర్తుబీ (రహ్మలై) ఈ హదీసు వెలుగులో ఒక సూత్రాన్ని ప్రతిపాదించారు. అదేమిటంటే మనిషికి ఏదయినా సత్కార్యం చేసే వీలు లేకపోయినప్పుడు కనీసం వీలు చిక్కినప్పుడయినా దాన్ని తప్పకుండా నెరవేరుస్తానన్న కృత నిశ్చయంతో ఉండాలి. ఆ కృత నిశ్చయానికి గాను అతనికి ఆ పని చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా సత్కార్యాలు చేయకపోవటం, కనీసం సత్కార్యాలు చేయాలన్న ఉద్దేశ్యం కూడా లేకపోవటం కపటుల లక్షణం. ముఖ్యంగా జిహాద్ గురించి మనసులో ఏమాత్రం ఆసక్తి లేకపోతే అలాంటి మనిషి కపట విశ్వాసిగా పరిగణించబడతాడు.

١٣٤٣ ـ وعَنْ جابرٍ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ في غَزاةٍ فقالَ: «إنَّ بِالمَدِينَةِ لَرِجَالاً ما سِرتُمْ مَسِيراً وَلا قَطَعْتُمْ

1343. హజ్రత్ జాబిర్ (రజి) కథనం: ఒకానొక ధర్మయుద్ధంలో మేము దైవ ప్రవక్త (సల్లం) వెంట ఉన్నాం. అప్పుడాయన మాతో ఇలా అన్నారు: మదీనా నగరంలో కొంతమంది ఉన్నారు (వారు మన వెంట యుద్ధానికి రాలేదు కాని) మీరు ఎంత దూరమయితే ప్రయాణించారో, ఎన్ని

وَادياً إلَّا كانُوا مَعَكُمْ، حَبَسَهُمُ المَرَضُ». وفي روايةٍ: «حَبَسَهُمُ العُذْرُ». وفي روايةٍ: «إلَّا شَرَكُوكُمْ في الأَجْرِ» رواهُ البخاري من روايةِ أنسٍ، وروَاهُ مُسلمٌ من روايةِ جابرٍ واللفظ له.

లోయల గుండానయితే నడిచి వెళ్ళారో (దానికి లభించే పుణ్యంలో) వారు కూడా మీతోపాటు (భాగస్వాములుగా) ఉన్నారు. వ్యాధి మూలంగా వారు (మన వెంట యుద్ధానికి) రాలేక పోయారు.

వేరొక ఉల్లేఖనంలో "అనివార్య కారణాలు వారిని ఆపి ఉంచాయి" అని ఉంది.

ఇంకొక ఉల్లేఖనంలో "వారు పుణ్యంలో మీతో పాలుపంచుకున్నారు" అని ఉంది.

ఇమామ్ బుఖారీ ఈ హదీసును అనస్ (రజి) ఆధారంగా సేకరించారు. ఇమామ్ ముస్లిం దీనిని జాబిర్ (రజి) ఆధారంగా సేకరించారు. హదీసు వాక్యాలు ముస్లింవి.

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసు ఇంతకుముందు చిత్తశుద్ధి (ఇఖ్లాస్) అధ్యాయంలో కూడా వచ్చింది. దీనిద్వారా తెలిసేదేమంటే జిహాద్‌లో పాల్గొనలేకపోయినవారు దానికి సంబంధించి సంకల్ప శుద్ధితో ఉంటే చాలు, తమ ధనప్రాణాలతో దైవమార్గంలో పోరాడిన వారవుతారు. తమ చిత్తశుద్ధి మూలంగా వారు దైవం దృష్టిలో ధర్మయోధుల పుణ్యంలో భాగస్వాములౌతారు.

١٣٤٤ ـ وعن أبي مُوسى، رَضِيَ اللهُ عَنهُ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: يا رسولَ اللهِ! الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُذْكَرَ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُرَى مَكَانُهُ؟ وفي روايةٍ: يُقَاتِلُ

1344. హజ్రత్ అబూ మూసా (రజి) కథనం ప్రకారం ఒక పల్లెవాసి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వచ్చి ఇలా అడిగాడు: "దైవప్రవక్తా! ఒక వ్యక్తి యుద్ధంలో లభించే ధనరాశుల కోసం యుద్ధం చేస్తాడు. మరో వ్యక్తి పేరు ప్రఖ్యాతుల

شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ حَمِيَّةً. وفي روايةٍ: وَيُقَاتِلُ غَضباً، فَمَنْ في سَبيلِ اللهِ؟ فَقالَ رسولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللهِ هِيَ العُلْيَا، فَهُوَ في سَبيلِ اللهِ» متفقٌ عليهِ.

కోసం యుద్ధం చేస్తాడు. ఇంకో వ్యక్తి తన గొప్పదనం చాటుకోవటానికి యుద్ధం చేస్తాడు. (వేరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం) ఒకతను తన ధైర్యసాహసాలు ప్రదర్శించటం కోసం యుద్ధం చేస్తున్నాడు. మరొకతను జాత్యహంకారంతో యుద్ధం చేస్తున్నాడు. (ఇంకొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం) ఒకతను (తన సొంత విషయమై) కోపోద్రేకాలతో యుద్ధం చేస్తున్నాడు. వీరందరిలో దైవమార్గంలో పోరాడుతున్నదెవరు?"

దానికి సమాధానమిస్తూ దైవప్రవక్త (సల్లం) "ఎవరయితే దైవ వచన ఔన్నత్యం కోసం పోరాడుతున్నారో వాస్తవానికి వారే దైవమార్గంలో పోరాడు తున్నవారు" అని చెప్పారు.

(బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ప్రాపంచిక ఉద్దేశ్యాల కోసం యుద్ధం చేసేవారు ధర్మయోధులు కారనీ, దైవధర్మ ఔన్నత్యం కోసం, దైవప్రసన్నతను బడయటం కోసం యుద్ధం చేసేవారే నిజమైన ధర్మయోధులని ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది.

١٣٤٥ ـ وعنْ عبدِ اللهِ بنِ عَمرِو بنِ العاصِ، رَضِيَ اللهُ عَنهُمَا قالَ: قالَ رسُولُ اللهِ ﷺ: «مَا مِنْ غَازِيَةٍ، أَوْ سَرِيَّةٍ تَغْزُو، فَتَغْنَمُ وَتَسْلَمُ، إلَّا كانُوا قَدْ تَعَجَّلُوا ثُلُثَيْ أُجُورِهِم، وَمَا مِنْ غَازِيَةٍ أَوْ سَرِيَّةٍ تُخْفِقُ وَتُصَابُ إلَّا تَـمَّ أُجُورُهُمْ». رواهُ مسلمٌ.

1345. అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అమ్ర్ బిన్ ఆస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: ఏదయినా సైనిక సమూహంగాని లేక సైనిక పటాలంగాని జిహాద్ చేసి (దైవమార్గంలో పోరాడి) విజయప్రాప్తితో సహా నిక్షేపంగా తిరిగొస్తే అలాంటి

యోధులు ప్రపంచంలోనే మూడింట రెండొంతుల పుణ్యాన్ని పొందినట్లే. అదే ఏదయినా సైనిక సమూహంగాని లేక సైనిక పటాలంగాని దైవమార్గంలో యుద్ధంచేసి యుద్ధప్రాప్తిని పొంద కుండా అమరగతి నొందితే లేక క్షతగాత్రులైతే అలాంటి వారికి పూర్తి పుణ్యం లభిస్తుంది. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని పదవుల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయటానికి వెళ్ళి విజయ ప్రాప్తితో సహా నిక్షేపంగా ఇండ్లకు తిరిగొచ్చే ధర్మయోధులకు, విజయప్రాప్తిని పొందకుండా యుద్ధంలో అమరగతినొందే లేదా క్షతగాత్రులయ్యే యోధులకన్నా తక్కువ పుణ్యం లభిస్తుంది. బహుశా అందుకేనేమో దైవప్రవక్త సహచరులు కొంతమంది "మాలో కొంతమంది ఇహలోకంలో తమ సత్కర్మలకు ఎలాంటి ప్రతిఫలం పొందకుండానే దేవుని సన్నిధికి వెళ్ళిపోయారు. మరికొందరి కాయలు పండినవి. ఇప్పుడు వారు వాటిని ఏరుకుంటున్నారు" అని తరచూ అంటుండేవారు.

١٣٤٦ ـ وعنْ أَبي أُمَامَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلاً قالَ: يا رسولَ الله! ائذَنْ لِي فِي السِّيَاحَةِ فَقالَ النَّبيُّ ﷺ: «إنَّ سِيَاحَةَ أُمَّتِي الجِهادُ في سَبيلِ اللهِ، عَزَّ وجلَّ» رواهُ أَبو داود بإسنادٍ جيِّدٍ.

1346. హజ్రత్ అబూ ఉమామా (రజి) కథనం: ఒక వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వచ్చి, "దైవప్రవక్తా! నేను (ప్రాపంచిక సుఖసంతోషాలన్నిటినీ వదలి) దూరంగా ఎక్కడి కయినా వెళ్ళి పోవాలనుకుంటున్నాను. అందుకుగాను నాకు అనుమతిని ప్రసాదించండి" అని అడిగాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అతనికి అనుమతి నివ్వటానికి నిరాకరిస్తూ, "నా అనుచర సమాజంలోని వారు ఆ విధంగా (ప్రాపంచిక సుఖాలకు) దూరంగా వెళ్ళదలచు

కుంటే దైవమార్గంలో యుద్ధానికి వెళ్ళాలి" అని అన్నారు. (అబూదావూద్ దీనిని మంచి ఆధారాలతో సేకరించారు.)

(అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

హదీసు మూలంలో 'సియాహత్' అనే పదం ఉపయోగించబడింది. సియాహత్ అంటే భూమ్మీద తిరగటం, పర్యటించటం, ఎక్కడికయినా ప్రయాణించటం అని అర్థం. ఈ హదీసులో పృచ్ఛకుడు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను తనకు సియాహత్ చేసేందుకు అనుమతినివ్వమని కోరాడు. అయితే అతని ఉద్దేశ్యం భూమ్మీద పర్యటించటం కాదు. ప్రాపంచిక సుఖాలకు, సాంఘిక జీవనానికి, జనవాసాలకు దూరంగా ఏ కొండల్లోనో, అడవుల్లోనో బ్రతుకుదామన్నదే అతని ఉద్దేశ్యం. ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే అతను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను దానికోసం అనుమతి ఇవ్వమని అడిగాడు. కాని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ విషయంలో అనుమతినివ్వటానికి నిరాకరించారు. మనిషి ప్రాపంచిక సుఖాలకు దూరంగా ఉండాలని నిశ్చయించుకుంటే జిహాద్‌లో పాల్గొనాలని చెప్పారు. జిహాద్‌లో అనుక్షణం అతన్ని చావు వెంటాడుతూ ఉంటుంది. ఆ సమయంలో అతను ప్రాపంచిక సుఖాలన్నీ మరచిపోతాడు. మొత్తానికి చెప్పొచ్చేదేమిటంటే ఇక్కడ సియాహత్ అంటే జిహాద్‌లో పాల్గొనటమని అర్థం. అందుకే ఇమామ్ అబూదావూద్‌గారు ఈ హదీసుని జిహాద్ ప్రకరణంలో పొందుపరచారు. ఈ హదీసు ఆధారాల్లోని ఖాసిమ్ అనే ఉల్లేఖకుని విశ్వసనీయతపై చాలామంది హదీసువేత్తలు విభిన్న అభిప్రాయాలు వ్యక్తపరిచారు.

١٣٤٧ ـ وعَنْ عبدِ اللهِ بنِ عَمْرو بنِ العاصِ رَضيَ اللهُ عَنهُمَا عَنِ النَّبيِّ ﷺ قَالَ: «قَفْلَةٌ كَغَزْوَةٍ». رواهُ أبو داود بإسنادٍ جيدٍ. «القَفْلَةُ»: الرُّجُوعُ، والمراد: الرُّجُوعُ مِنَ الغزوِ بَعْدَ فَرَاغِهِ؛ ومعناه: أنه يُثَابُ في رُجُوعِهِ بعدَ فَرَاغِهِ مِنَ الغَزْوِ.

1347. హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అమ్ర్ బిన్ ఆస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: జిహాద్ నుంచి తిరిగి రావటం కూడా జిహాద్ చేయటంతో సమానమే. (అబూదావూద్ దీనిని మంచి ఆధారాలతో సేకరించారు.)

జిహాద్ ముగిసిన తర్వాత ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళినప్పుడు కూడా యోధునికి పుణ్యం లభిస్తుందని ఈ హదీసు భావం.

(సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

యోధుడు జిహాద్ నుండి తిరిగొచ్చిన తర్వాత కూడా ఎన్నో రకాల విధులు నిర్వర్తిస్తూ ఉంటాడు. భార్యాపిల్లల హక్కుల్ని నెరవేరుస్తాడు. వీటన్నిటితోపాటు తిరిగి జిహాద్‌లో పాల్గొనే అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తూ, దానికోసం సర్వసన్నద్ధుడై ఉంటాడు. ఆ విధంగా యోధుడు ఇంట్లో ఉన్నప్పటికీ సంకల్పం రీత్యా అతను యుద్ధమైదానంలోనే ఉంటాడు. కనుక అతను జిహాద్ నుండి ఇంటికి తిరిగొచ్చినప్పుడు కూడా అతనికి జిహాద్ చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుంది.

١٣٤٨ ـ وعَنِ السَّائِبِ بنِ يزيدَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: لَمَّا قدِمَ النَّبيُّ ﷺ، مِنْ غَزوَةِ تَبوكَ تَلقَّاهُ النَّاسُ، فَتلَقَّيْتُهُ مع الصِّبيانِ على ثَنِيَّةِ الوَدَاعِ. رواه أبو داودَ بإسنادٍ صَحيحٍ بهذا اللفظ، وَرَوَاهُ البخاريُّ قالَ: ذَهَبْنَا نَتَلَقَّى رسولَ اللهِ ﷺ، مَعَ الصِّبْيَانِ إلى ثَنِيَّةِ الوَدَاعِ.

1348. హజ్రత్ సాయిబ్ బిన్ యజీద్ (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) తబూక్ యుద్ధం నుండి తిరిగొచ్చినప్పుడు ప్రజలు ఆయన్ని కలుసుకోవటానికి వెళ్ళారు. అప్పుడు నేను కూడా పిల్లలతోపాటు వెళ్ళి దైవప్రవక్త (సల్లం)ను సనీయతుల్ వదా ప్రాంతంలో కలుసుకున్నాను.

అబూదావూద్ ఈ హదీసును ఇవే వాక్యాలతో దృఢమైన ఆధారాలతో సేకరించారు. ఇమామ్ బుఖారీ దీనిని ఈ విధంగా నకలు చేశారు: "మేము దైవప్రవక్త (సల్లం)ను కలుసుకోవటానికి పిల్లలతోపాటు సనీయతుల్ వదా ప్రాంతానికి బయలుదేరాం" అని సాయిబ్ (రజి)గారు వివరించారు

(సహీహ్ బుఖారీలోని 'ఖైసర్, కిస్రా చక్రవర్తులకు దైవప్రవక్త తరఫు నుండి తొలి లేఖ" ప్రకరణం- సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

యుద్ధం నుండి లేక సుదూర ప్రయాణాల నుంచి తిరిగొచ్చే యోధుల్ని, నాయకుల్ని కలుసుకోవటానికి వెళ్ళటం, వారిని స్వాగతించటం ధర్మసమ్మతమేనని ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది. అయితే ఈ స్వాగతంలో ఎలాంటి ఆడంబరంగాని, దుబారా ఖర్చుగాని

ఉండకూడదు. ఈ రోజుల్లో పెద్దవాళ్ళను ఎవరినయినా స్వాగతించాలంటే దానిగురించి ముందుగా ప్రజల్లో బాగా ప్రచారం చేస్తారు. నగరాలను రకరకాలుగా అలంకరించి, దీపాలతో తీర్చిదిద్దుతారు. వారు వచ్చే సమయంలో బాణాసంచా కాల్చటం, గాల్లో ఫైరింగ్ చేయటం లాంటివి ఎన్నో దుబారా ఖర్చుతో కూడిన పనులు చేస్తుంటారు. అలాంటి స్వాగత వేడుకల పేరుతో ప్రజాధనాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా నీళ్ళలా ఖర్చుపెడతారు. షరీఅత్ ఇలాంటి దుబారా ఖర్చుతో కూడుకున్న వేడుకల్ని అనుమతించదు. దేశ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా కూడా ఇలాంటి వేడుకలు ప్రయోజనకరమైనవి కావు. అలాంటప్పుడు ప్రజాధనాన్ని అనవసరమైన చోట్ల వృధా ఖర్చుపెట్టటం కన్నా దేశానికి, ప్రజలకు ఉపయోగకరమైన చోట్ల ఖర్చు పెట్టాలి.

١٣٤٩ - وَعَنْ أبي أُمَامَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ لم يَغْزُ، أَوْ يُجَهِّزْ غَازِياً، أَوْ يَخْلُفْ غَازِياً في أَهْلِهِ بِخَيْرٍ، أَصَابَهُ اللهُ بِقَارِعَةٍ قَبْلَ يَوْمِ القِيَامَةِ». رواهُ أبو داودَ بإسنادٍ صحيحٍ.

1349. హజ్రత్ అబూ ఉమామా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయకుండా లేదా యుద్ధం చేసేవారికి యుద్ధసామగ్రి నందించి వారిని సమాయత్తపరచకుండా లేదా కనీసం యోధుడు యుద్ధానికి వెళ్ళిన తర్వాత అతని ఇంటివారి బాగోగుల్ని పట్టించుకోకుండా ఉండేవారిని దేవుడు ప్రళయానికి ముందు ఏదో ఒక పెద్ద ఆపదకు గురిచేస్తాడు. (అబూదావూద్ దీనిని దృఢమైన ఆధారాలతో సేకరించారు.)

(సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

జిహాద్‌లో పాల్గొనకపోవటం, ధర్మయోధులకు యుద్ధసామగ్రి సరఫరా చేసి వారికి సహాయమందించకపోవటం లేదా కనీసం వారి కుటుంబ వ్యవహారాలను కూడా పట్టించుకోకపోవటం ఎంత పెద్ద నేరాలంటే అలాంటి నేరస్తుల్ని దేవుడు ప్రపంచంలోనే శిక్షిస్తాడు. కనుక ముహమ్మదీయ అనుచర సమాజం ఈ గురుతర బాధ్యతను గుర్తెరగాలి. జిహాద్ విధి పట్ల, దాని అవసరాల పట్ల ఏమాత్రం నిర్లక్ష్యం వహించకుండా జాగరూకులై ఉండాలి. లేకపోతే

పరలోకంలో భయంకరమైన నరకశిక్ష ఎలాగూ ఉంది. దాంతోపాటు ప్రపంచంలో కూడా విపరీతమైన కష్టాలకు గురికావలసి వస్తుంది.

١٣٥٠ ـ وعَنْ أنسٍ، رَضِيَ اللهُ عَنهُ، أنَّ النَّبيَّ ﷺ قالَ: «جَاهِدُوا المُشرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكم وَأَلْسِنَتِكُم» رواهُ أبو داود بإسنادٍ صحيحٍ.

1350. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు : మీరు మీ ధనప్రాణాలను ధారబోసి, ఇంకా మీ మాటల సాయంతో బహుదైవారాధకులతో జిహాద్ చేయండి. (అబూదావూద్ దీనిని దృఢమైన ఆధారాలతో సేకరించారు.)

(సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసులో జిహాద్ మూడు రకాలుగా చేయవచ్చని చెప్పబడింది. ధన సాయంతో, ప్రాణసాయంతో, మాటల సాయంతో - ప్రాణాలు ధారబోసి జిహాద్ చేయవలసి వస్తే అప్పుడు ప్రాణాలకు తెగించి పోరాడాలి. దైవమార్గంలో ధనం అవసరమైతే అప్పుడు తమ ధనాన్ని దైవమార్గంలో ఖర్చుపెట్టాలి. ఇదీ జిహాదే అవుతుంది. ఆఖరికి ఉపద్రవభరిత కాలంలో సత్యాన్ని చాటిచెప్పటం కూడా జిహాద్‌గానే పరిగణించబడుతుంది. దైవమార్గంలో ఎప్పుడు ఏ అవసరం ఏర్పడుతుందో దానికోసం తమ సర్వశక్తులూ ఒడ్డి పోరాడటమే జిహాద్.

١٣٥١ ـ وعَنْ أبي عَمْرٍو ـ ويقالُ: أبو حَكِيمٍ ـ النُّعْمانِ بنِ مُقَرِّنٍ رَضِيَ اللهُ عَنهُ قالَ: شَهِدْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ، إذا لَمْ يُقَاتِلْ مِنْ أَوَّلِ النَّهارِ أَخَّرَ القِتالَ حَتَّى تَزُولَ الشَّمسُ وَتَهُبَّ الرِّيَاحُ، وَيَنزِلَ النَّصرُ. رواه أبو داود، والترمذي، وقالَ: حديثٌ حَسَنٌ صحيحٌ.

1351. హజ్రత్ అబూ అమ్ర్ కొంత మంది అభిప్రాయం ప్రకారం అబూ హకీమ్ నూమాన్ బిన్ ముఖర్రిన్ (రజి) కథనం: నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట (అనేక యుద్ధాల్లో) పాల్గొన్నాను. (యుద్ధాల్లో ఆయన ఆనవాయితీ ఏమిటంటే) పగలు తొలి వేళప్పుడు యుద్ధం మొదలుపెట్టలేకపోతే ఆ తర్వాత ఆయన యుద్ధాన్ని వాయిదా వేసేవారు. సూర్యుడు నెత్తి నుండి క్రిందికి వాలి, గాలులు వీస్తూ, (దైవ)

సహాయం అవతరించే వరకు ఆయన అలాగే వేచి ఉండేవారు.

(అబూదావూద్, తిర్మిజీ-హసన్, సహీహ్)

(సుననె అబూదావూద్‌లోని జిహాద్ ప్రకరణం - సుననె తిర్మిజీలోని యుద్ధాల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసులో యుద్ధం ఆరంభించటానికి రెండు వేళలు సూచించబడ్డాయి. యుద్ధం మొదలుపెట్టాలనుకుంటే ప్రొద్దున్నే మొదలుపెట్టాలి. లేదా సూర్యుడు నెత్తి నుండి వాలి కాస్త చల్లబడిన తర్వాత మొదలెట్టాలి. సాధారణంగా ప్రొద్దున పూట విశ్వాసులు హుషారుగానూ అవిశ్వాసులు నిద్రమత్తులోనూ ఉంటారు. అంచేత ఆ సమయం విశ్వాసులకు అనుకూలంగా ఉంటుంది. పోతే సూర్యుడు నెత్తి నుండి వాలిన తర్వాత ఎండ తీవ్రత అంత ఎక్కువగా ఉండదు. ఆ సమయంలో బయట తిరగటం, పనిచేయటం సులభంగా ఉంటుంది. అదీగాక ఆ సమయంలో దైవసహాయం కూడా అవతరిస్తుంటుంది. అంచేత ఆ రెండు వేళలు యుద్ధం చేయటానికి అత్యంత అనుకూలమైనవి.

١٣٥٢ ـ وعنْ أبي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللهُ عنهُ قالَ: قالَ رَسولُ اللهِ ﷺ: «لا تَتَمَنَّوْا لِقاءَ العَدُوِّ، وَاسْأَلوا اللهَ العَافِيَةَ، فإذا لَقيتُمُوهُم، فَاصبِرُوا» متفقٌ عليه.

1352. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు : శత్రువుతో పోరాడాల్సిన పరిస్థితి ఆసన్నమవ్వాలని కోరుకోకండి. నిత్యం క్షేమాన్ని కోరు కుంటూ ఉండండి. ఒకవేళ శత్రువులు ఎదురుపడితే మాత్రం స్థయిర్యాన్ని ప్రదర్శించండి. (బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని జిహాద్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని జిహాద్ ప్రకరణం)

١٣٥٣ ـ وعَنْهُ وعَنْ جابِرٍ، رَضِيَ اللهُ عَنهُمَا، أَنَّ النبيَّ ﷺ، قالَ: «الحَرْبُ خَدْعَةٌ» متفقٌ عليه.

1353. హజ్రత్ అబూహురైరా మరియు జాబిర్ (రజి)ల కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు: యుద్ధం ఒక ఎత్తుగడ (యుద్ధమంటే మోసం, ఎత్తుగడలే).(బుఖారీ, ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీ, సహీహ్ ముస్లింలలోని జిహాద్ ప్రకరణాలు)

ముఖ్యాంశాలు

హదీసు మూలంలో 'ఖద్అతున్' అనే పదం ఉపయోగించబడింది. 'ఖద్అతున్' అంటే మన లక్ష్యాల విషయంలో శత్రువుని సందిగ్ధతకు లోనుచేసి అతణ్ణి ఏమార్చేందుకు వేసే ఎత్తుగడ అని అర్థం. ఇస్లాంలో ఇలా చేయటం సమ్మతమే. కొన్నిసార్లు యుద్ధంలో ఎత్తుగడలు వేయనిదే శత్రువుని ఓడించటం కష్టమైపోతుంది. అదీగాక ఇస్లాం సర్వత్రా వ్యాపించి లోకంలో శాంతిసుఖాలు వెల్లివిరియాలంటే దైవవిరోధుల్ని ఒడించటం కూడా అవసరమే. వీటన్నిటి దృష్ట్యా యుద్ధంలో మోసాలు, ఎత్తుగడలు సమ్మతించబడ్డాయి. అయితే శత్రువులతో కుదిరిన ఒప్పందాలను ఉల్లంఘిస్తూ ఎత్తుగడలు వేయటం, రక్షణ ఇచ్చిన తర్వాత మోసపుచ్చి హతమార్చటం లాంటి చేష్టలు మాత్రం నిషిద్ధం. ఇస్లాం ధర్మం వాటిని ఎన్నటికీ సమ్మతించదు.